

I. SAMUEL

¹ Efraim dağlık kesiminden Ramataim Sofim'den bir adam vardı. Adı Elkana'ydı. Yeroham'ın oğlu, Elihu'nun oğlu, Tohu'nun oğlu, Suf'un oğlu Efraimli'ydi.

² İki karısı vardı. Birinin adı Hanna, öbürünün adı Peninna'ydı. Peninna'nın çocukları vardı, ama Hanna'nın çocuğu yoktu.

³ Bu adam yıldan yıla Şilo'da Ordular Yahvesi'ne tapınmak ve kurban kesmek için kentinden çıkardı. Eli'nin iki oğlu, Hofni ve Pinehas, Yahve'nin kâhinleri oradaydı.

⁴ Elkana kurban keseceği gün gelince, karısı Peninna'ya ve bütün oğullarıyla kızlarına paylar verirdi.

⁵ Ancak Hanna'ya iki kat pay verirdi. Çünkü Hanna'yı severdi, ancak Yahve onun rahmini kapatmıştı.

⁶ Rakibi onu öfkelendirmek için onu şiddetle kızdırırdı, çünkü Yahve onun rahmini kapatmıştı.

⁷ Böylece yıldan yıla Yahve'nin evine çıktığında, rakibi onu kızdırıyordu. Bu yüzden ağlar ve yemek yemezdi.

⁸ Kocası Elkana ona, "Hanna, neden ağlıyorsun? Neden yemiyorsun? Neden yüreğin kederli? Ben sana on oğuldan daha iyi değil miyim?" dedi.

⁹ Böylece Hanna, Şilo'da yiyip içtikten sonra kalktı. Kâhin Eli ise Yahve'nin tapınağının kapı sövesinin yanındaki koltuğunda oturuyordu.

10 Canı acılık içindeydi, Yahve'ye dua ediyor, acı acı ağlıyordu.

11 Kadın adak adayıp şöyle dedi: “Ey Ordular Yahvesi, eğer hizmetkârının sıkıntısını gerçekten görür, beni hatırlar, hizmetkârını unutmaz ve hizmetkârına bir erkek çocuk verirsen, onu yaşamının bütün günlerinde Yahve'ye vereceğim, başına ustura değmeyecek.”

12 Kadın Yahve'nin önünde dua etmeye devam ederken, Eli onun ağzını gördü.

13 Hannah yüreğinde konuşuyordu. Sadece dudakları oynuyordu, ama sesi duyulmuyordu. Bu yüzden Eli onun sarhoş olduğunu sandı.

14 Eli ona, “Ne zamana dek sarhoş kalacaksın? Şarabından kurtul!” dedi.

15 Hanna, “Hayır efendim, ben ruhu kederli bir kadını” diye yanıt verdi. “Ne şarap ne de içki içtim, yalnızca canımı Yahve'nin önüne döktüm.”

16 Hizmetkârını kötü bir kadın sanma, çünkü yakınmamın ve kızgınlığımın çokluğundan konuşuyordum.”

17 Eli, “Esenlikle git, İsrail'in Tanrısı kendisinden istediğin dileğini sana versin” diye yanıt verdi.

18 Kadın, “Hizmetkârın senin gözünde lütuf bulsun” dedi. Kadın kendi yoluna gidip yedi; yüzünün görünümünü artık üzüntülü değildi.

19 Sabah erkenden kalkıp Yahve'ye tapındılar, sonra dönüp Rama'daki evlerine geldiler. Elkana karısı Hanna'yı bildi; Yahve kadını hatırladı.

20 Zamanı gelince, Hanna gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Adını Samuel koydu ve, “Çünkü onu Yahve'den'den diledim” dedi.

²¹ Elkana adlı adam ve bütün evi Yahve'ye yıllık kurbanı ve adağını sunmak için çıktılar.

²² Ama Hanna çıkmadı, çünkü kocasına, “Çocuk süttten kesilinceye kadar olmaz; onu o zaman Yahve'nin önünde görünsün diye getireceğim, son-suza dek de orada kalacaktır” dedi.

²³ Kocasını Elkana ona, “Sana iyi geleni yap. Onu süttten kesinceye dek bekle; yalnız Yahve sözünü yerine getirsin” dedi.

Kadın bekledi ve oğlunu süttten kesinceye dek emzirdi.

²⁴ Çocuğu süttten kestikten sonra, üç boğa, bir efa un ve bir kap şarapla birlikte onu yanında çıkardı ve Şilo'daki Yahve'nin evine getirdi. Çocuk henüz küçüktü.

²⁵ Boğayı kesip çocuğu Eli'ye getirdiler.

²⁶ Kadın, “Aman efendim, canın hakkı için, burada senin yanında durup Yahve'ye dua eden kadını” dedi.

²⁷ Bu çocuk için dua ettim ve Yahve kendisinden istemiş olduğum dileğimi bana verdi.

²⁸ Bu yüzden onu Yahve'ye verdim. Yaşadığı sürece Yahve'ye armağan edilmiştir.” O orada Yahve'ye tapındı.

2

¹ Hanna dua edip şöyle dedi:

“Yüreğim Yahve'de sevinçle coşuyor!

Boynuzum Yahve'de yükseldi.

Ağzım düşmanlarıma karşı büyüdü,

Çünkü senin kurtarışınla seviniyorum.

² Yahve kadar kutsal kimse yoktur,

Çünkü senden başka kimse yoktur,

- Tanrımız gibi kaya da yoktur.
- 3 “Böyle aşırı gururla konuşmaya devam etme.
Ağzından kibir çıkmasın,
Çünkü Yahve bilgi Tanrısı'dır.
Eylemler O'nun tarafından tartılır.
- 4 “Güçlülerin yayları kırıldı.
Tökezleyenler güçle kuşandı.
- 5 Tok olanlar ekmek için kendilerini ücretli işçi
ettiler.
Aç olanlar doydular.
- Evet, kısır yedi çocuk doğurdu.
Çok çocuğu olan kadın da cansızlaşıyor.
- 6 “Yahve öldürür ve diriltir.
O, Şiol'e indirir ve çıkarır.
- 7 Yahve yoksullaştırır ve zenginleştirir.
Hem alçaltır, hem yükseltir.
- 8 Beylerle birlikte otursunlar diye,
Yücelik tahtını miras alsınlar diye,
Yoksulları tozdan kaldırır.
Muhtaçları gübre yığınınından yükseltir.
- Çünkü yeryüzünün direkleri Yahve'nindir.
Dünyayı onların üzerine kurdu.
- 9 Kutsallarının ayaklarını koruyacak,
Ama kötüler karanlıkta susturulacaktır;
Çünkü hiç kimse güçle galip gelemeyecek.
- 10 Yahve ile çekişenler paramparça olacaklar.
Onların üzerine gökyüzünden gürleyecektir.
“Yahve yeryüzünün uçlarını yargılayacaktır.
Kralı'na güç verecek,
Meshedilmişinin boynuzunu yükseltecek.”
- 11 Elkana Rama'daki evine gitti. Çocuk, kâhin
Eli'nin önünde Yahve'ye hizmet ediyordu.

12 Eli'nin oğulları kötü adamlardı. Yahve'yi bilmiyorlardı.

13 Kâhinlerin halkla olan âdeti şuydu: Birisi kurban sunduğunda, kâhinin hizmetkârı et haşlanırken elinde üç dişli bir çatala gelirdi;

14 ve onu tavaya, kaba, kazana veya tencereye daldırırdı. Kâhin çatalın kendisi için çıkardığı her şeyi alırdı. Bunu Şilo'ya gelen bütün İsraililer'e yaparlardı.

15 Evet, iç yağını yakmadan önce kâhinin hizmetkârı gelip kurban kesen adama, “Kâhine kızartmalık et ver; çünkü senden haşlanmış et kabul etmeyecek, çiğ et alacak.” derdi.

16 Eğer adam ona, “Önce iç yağı yakılsın, sonra canının istediği kadarını al.” derse, o zaman, “Hayır, ama şimdi bana vereceksin; eğer vermezsen zorla alacağım.” derdi.

17 Gençlerin günahı Yahve'nin önünde çok büyüktü; çünkü Yahve'nin sunusunu hor görüyorlardı.

18 Ama çocuk olan Samuel Yahve'nin önünde hizmet ediyordu, keten bir efod giyinmişti.

19 Annesi de ona küçük bir kaftan yapardı ve her yıl kocasıyla birlikte yıllık kurbanı sunmak için geldiğinde ona getirirdi.

20 Eli, Elkana'yı ve karısını kutsayıp, “Yahve, Yahve'den istenmiş olan dileğin yerine sana bu kadından bir soy versin” dedi. Sonra kendi evlerine gittiler.

21 Yahve, Hanna'yı ziyaret etti ve Hanna gebe kalıp üç oğul ve iki kız doğurdu. Çocuk Samuel, Yahve'nin önünde büyüdü.

22 Eli çok yaşlıydı ve oğullarının bütün İsrail'e yaptıklarını hepsini, Buluşma Çadırı'nın kapısında hizmet eden kadınlarla yattıklarını duyuyordu.

23 Onlara, “Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?” dedi, “Çünkü bütün bu halktan sizin kötü işlerinizi duyuyorum.

24 Hayır oğullarım, çünkü duyduğum haber iyi değildir! Siz Yahve'nin halkını söz dinlememeye sevk ediyorsunuz.

25 Bir adam diğerine karşı günah işlerse, Tanrı onu yargılayacaktır; ama bir adam Yahve'ye karşı günah işlerse, kim onun için aracılık edecek?” Buna rağmen, babalarının sözünü dinlemediler, çünkü Yahve onları öldürmek niyetindeydi.

26 Çocuk Samuel büyüyordu, hem Yahve'nin hem de insanların beğenisini kazanıyordu.

27 Tanrı'nın bir adamı Eli'ye gelip ona, “Yahve diyor ki, 'Firavun'un evine köle olarak Mısır'da oldukları sırada, kendimi babanın evine göstermedim mi?

28 Sunağımıza çıkması, buhur yakması, önümde efod giymesi için İsrail'in bütün oymaklarından onu kâhin olarak seçmedim mi? İsrail'in çocuklarının ateşle yapılan bütün sunularını babanın evine vermedim mi?

29 Evimde buyurduğum kurbanımı ve sunumu neden tepiyorsun da halkım İsrail'in en iyi sunularıyla kendinizi şişmanlatmak için oğullarını benden üstün sayıyorsun?

30 Bu nedenle İsrail'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'Gerçekten senin evinin ve babanın evinin sonuza dek önümde yürüsünler demiştim.' Ama şimdi

Yahve diyor ki, 'Bu benden uzak olsun; çünkü beni onurlandıranları onurlandıracam, beni hor görenler lanetlenecek.

³¹ İşte, senin ve babanın evinin kolunu keseceğim günler geliyor, öyle ki evinde yaşlı adam olmayacak.

³² İsrail'e vereceğim bütün zenginlikte, sen konutumun sıkıntısını göreceksin. Evinde sonsuza dek yaşlı bir adam olmayacak.

³³ Sunaklarından kesip atmadığım senin adamın gözlerini söndürecek ve yüreğini kederlendirecek. Senin evinin bütün çocukları yaşlarının baharında ölecekler.

³⁴ Bu, iki oğlun Hofni ve Pinehas'ın üzerine gelecek belirti şu olacak: Bir günde ikisi de ölecek.

³⁵ Kendim için yüreğimde ve aklımda olanı yapacak sadık bir kâhin çıkaracağım. Ona sağlam bir ev yapacağım. Meshedilmişimin önünde sonsuza dek yürüyecek.

³⁶ Öyle olacak ki, evinde kalan herkes gelip bir parça gümüş ve bir somun ekmek için ona eğilecek ve, "Lütfen beni kâhinlik makamlarından birine koy da bir lokma ekmek yiyebileyim" diyecek."

3

¹ Çocuk Samuel, Eli'nin önünde Yahve'ye hizmet ediyordu. O günlerde Yahve'nin sözü nadirdi. Pek fazla görüm de yoktu.

² O sırada Eli yerine yatmıştı (gözleri sönmeye başlamıştı, göremiyordu),

³ Tanrı'nın kandili henüz sönmemişti ve Samuel, Tanrı'nın Sandığı'nın bulunduğu Yahve'nin tapınağında yatmıştı,

4 Yahve Samuel'i çağırđı. O, "Buradayım" dedi.

5 Eli'ye koşup, "Buradayım, çünkü beni çağırđın" dedi.

Eli, "Ben çağırmadım.

Yeniden yat" dedi. Gidip yattı.

6 Yahve yine çağırđı, "Samuel!"

Samuel kalktı ve Eli'nin yanına gitti ve, "Buradayım, çünkü beni çağırđın" dedi.

Eli, "Ben çağırmadım, oğlum. Yeniden yat" diye karşılık verdi.

7 Samuel henüz Yahve'yi bilmiyordu, Yahve'nin sözü de henüz ona açıklanmamıştı.

8 Yahve Samuel'i üçüncü kez yeniden çağırđı. Samuel kalkıp Eli'nin yanına gitti ve, "İşte buradayım, çünkü beni çağırđın" dedi.

Eli, Yahve'nin çocuğu çağırđığını farkettti.

9 Eli Samuel'e, "Git, yat" dedi. "Eğer seni çağırırsa, 'Konuş, ey Yahve, çünkü hizmetkârın dinliyor' diyeceksin." Samuel gidip yerine yattı.

10 Yahve gelip durdu ve öteki seferlerde olduğu gibi, "Samuel! Samuel!" diye çağırđı.

Samuel, "Konuş, çünkü hizmetkârın dinliyor" dedi.

11 Yahve Samuel'e, "İşte İsrail'de öyle bir şey yapacağım ki, onu işiten herkesin kulağı çınlayacak.

12 O gün, Eli'nin eviyle ilgili olarak başından sonuna dek söylediklerimin hepsini ona karşı yapacağım.

13 Çünkü ona, bildiği kötülük yüzünden evini sonsuza dek yargılayacağımı söyledim, çünkü oğulları kendilerine lanet getirdiler ve onlara engel olmadı.

14 Bu yüzden, Eli evinin kötülüğü kurban veya sunu ile sonsuza dek ortadan kaldırılmayacak diye Eli evine ant içtim.”

15 Samuel sabaha kadar yattı ve Yahve'nin evinin kapılarını açtı. Samuel, Eli'ye görüşü göstermekten korkuyordu.

16 Sonra Eli Samuel'i çağırdı ve, “Oğlum Samuel!” dedi. Samuel, “İşte buradayım” dedi.

17 “O'nun sana söylediği şey nedir? Lütfen onu benden saklama. Eğer O'nun sana söylediği her şeyden birini saklarsan Tanrı sana öylesini, daha da fazlasını yapsın.”

18 Samuel ona her şeyi anlattı ve ondan hiçbir şey saklamadı.

“O Yahve'dir. Kendisine iyi görüneni yapsın” dedi.

19 Samuel büyüdü ve Yahve onunla birlikteydi ve onun sözlerinden hiçbirinin yere düşmesine izin vermedi.

20 Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail, Samuel'in Yahve'nin peygamberi olarak atandığını biliyordu.

21 Yahve Şilo'da yeniden görüldü; çünkü Yahve kendini, Yahve'nin sözü aracılığıyla Şilo'da Samuel'e gösterdi.

4

1 Samuel'in sözü bütün İsrail'e ulaştı.

İsrail Filistîler'e karşı savaşa çıktı ve Evenezer'in yanında ordugâh kurdu; Filistîler de Afek'te ordugah kurdular.

2 Filistîler İsrail'e karşı dizildiler. Savaşa tuştuklarında İsrail Filistîler tarafından yenildi ve ordudan dört bin kadarını kırdı öldürdüler.

3 Halk ordugâha vardığında İsrail ihtiyarları, “Bugün Yahve bizi Filistîler'in önünde neden yendi? Hadi, Yahve'nin Antlaşma Sandığı'nı Şilo'dan çıkarıp bize getirelim; böylece aramıza gelsin ve bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın.” dediler.

4 Bunun üzerine halk Şilo'ya adam gönderdi ve oradan, Keruvlar üstünde oturan Ordular Yahvesi'nin Antlaşma Sandığı'nı getirdiler; Eli'nin iki oğlu Hofni ve Pinehas da Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'yla birlikte oradaydılar.

5 Yahve'nin Antlaşma Sandığı ordugâha gelince, bütün İsraililer büyük bir haykırıyla bağıldılar, öyle ki yer yankılandı.

6 Filistîler bağırış gürültüsü duyunca, “İbraniler'in ordugâhındaki bu büyük bağırış gürültüsünün anlamı nedir?” dediler. Yahve'nin Sandığı'nın ordugâha geldiğini anladılar.

7 Filistîler korktular, “Tanrı ordugâha geldi” dediler. “Vay başımıza! Daha önce böyle bir şey olmamıştı” dediler.

8 Vay başımıza! Bu güçlü ilâhların elinden bizi kim kurtaracak? Bunlar, çölde Mısırlıları her türlü belayla vuran ilâhlardır.

9 Ey Filistîler, güçlü olun ve erkek gibi davranın, öyle ki, İbraniler'in size hizmetçi olduğu gibi siz de onlara hizmetçi olmayın. Kendinizi erkek gibi güçlendirin ve savaşın!”

10 Filistîler savaştı ve İsrail yenildi, her adam

çadırına kaçtı. Çok büyük bir kıyım oldu; çünkü İsrail'in otuz bin yaya askeri düştü.

¹¹ Tanrı'nın Sandığı alındı ve Eli'nin iki oğlu, Hofni ve Pinehas öldürüldü.

¹² Benyamınli bir adam ordudan kaçıp aynı gün Şilo'ya geldi; giysileri yırtılmış ve başında toprak vardı.

¹³ Geldiğinde, Eli yol kenarındaki koltuğunda oturmuş bakıyordu; çünkü yüreği Tanrı'nın Sandığı için titriyordu. Adam kente girip olanları anlattığında, bütün kent feryat etti.

¹⁴ Eli haykırış sesini duyunca, "Bu gürültünün anlamı ne?" diye sordu.

Adam aceleyle gelip Eli'ye bildirdi.

¹⁵ Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri donmuştu, göremiyordu.

¹⁶ Adam Eli'ye, "Ordudan çıkan benim ve bugün ordudan kaçtım" dedi.

O, "Oğlum, durum nasıl oldu?" dedi.

¹⁷ Haber getiren adam, "İsraelliler Filistîler'in önünden kaçtılar ve halk arasında büyük bir kıyım oldu. İki oğlun da, Hofni ve Pinehas, öldüler ve Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi." diye yanıt verdi.

¹⁸ Tanrı'nın Sandığı'ndan söz edince, Eli koltuğundan geriye doğru kapının yanına düştü; boynu kırıldı ve öldü, çünkü yaşlı bir adamdı ve ağırdı. İsrail'e kırk yıl hükmetmişti.

¹⁹ Gelini, Pinehas'ın karısı, gebeydi ve doğum yapmak üzereydi. Tanrı'nın Sandığı'nın alındığı ve kayınpederinin ve kocasının öldüğü haberini duyduğunda, eğilip doğum yaptı; çünkü sancıları üzerine gelmişti.

20 Ölümüne yakın, yanında duran kadınlar ona, “Korkma, çünkü bir oğul doğurdun” dediler. Ama o yanıt vermedi, aldırmadı da.

21 Çocuğa İkavod adını verdi. “İsrael’den yücelik ayrıldı!” dedi; çünkü Tanrı’nın Sandığı alınmıştı ve kayınpederi ile kocası da öyle.

22 “İsrael’den yücelik ayrıldı, çünkü Tanrı’nın sandığı alındı” dedi.

5

1 Filistîler Tanrı’nın Sandığı’nı alıp Ebenezer’den Aşdod’a getirdiler.

2 Filistîler Tanrı’nın Sandığı’nı alıp Dagon’un evine getirdiler ve Dagon’un yanına koydular.

3 Ertesi gün Aşdod halkı erkenden kalktığıında, İşte, Dagon Yahve’nin Sandığı’nın önünde yüzüstü yere düşmüştü. Dagon’u alıp yine yerine koydular.

4 Ertesi sabah erkenden kalktıklarında, İşte, Dagon’un Yahve’nin Sandığı’nın önünde yüzüstü yere düşmüştü. Dagon’un başı ve iki ellerinin avuç içleri kesilmiş eşikteydi Yalnızca Dagon’un gövdesi sağlamdı.

5 Bu nedenle, Dagon kâhinleri ve Dagon’un evine gelen hiç kimse bugüne dek Aşdod’da Dagon’un eşiği üzerine basmaz.

6 Ama Yahve’nin eli Aşdod halkına karşı ağırdı ve onları yok etti ve onları, Aşdot ve onun sınırlarını urlarla vurdu.

7 Aşdodlular bunu görünce, “İsrael Tanrısı’nın Sandığı bizimle kalmayacak, çünkü eli bize ve ilâhımız Dagon’a karşı serttir” dediler.

⁸ Bunun üzerine gönderip bütün Filistli beylerini topladılar ve “İsrael Tanrısı'nın Sandığı ile ne yapacağız?” dediler.

Onlar, “İsrael Tanrısı'nın Sandığı Gat'a taşısın” diye yanıtladılar. İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı oraya taşıdılar.

⁹ Böylece, sandığı oraya taşıdıktan sonra, Yahve'nin eli kente karşıydı, çok büyük bir kargaşa oldu; ve kentin hem küçük hem de büyük insanlarını vurdu, öyle ki, üzerlerinde urlar çıktı.

¹⁰ Böylece Tanrı'nın Sandığı'nı Ekron'a gönderdiler.

Tanrı'nın Sandığı Ekron'a gelince, Ekronlular, “İsrael Tanrısı'nın Sandığı'nı buraya bize, bizi ve halkımızı öldürmek için getirdiler” diye feryat ettiler.

¹¹ Bunun üzerine gönderip bütün Filistli beylerini topladılar ve, “İsrael Tanrısı'nın Sandığı'nı gönderin, kendi yerine geri gitsin, bizi ve halkımızı öldürmesin” dediler. Çünkü bütün kentte ölümcül bir telaş vardı. Tanrı'nın eli orada çok ağırdı.

¹² Ölmeyen adamlar urlarla vuruldular ve kentin feryadı göğe yükseldi.

6

¹ Yahve'nin Sandığı Filistliler ülkesinde yedi ay kaldı.

² Filistliler kâhinleri ve falcıları çağırıp, “Yahve'nin Sandığı'na ne yapalım? Onu yerine nasıl göndereceğimizi bize gösterin” dediler.

³ Onlar, “İsrael Tanrısı'nın Sandığı'nı gönderirseniz, onu boş göndermeyin; ama mutlaka

ona bir suç sunusu geri verin. O zaman iyileşeceksiniz ve O'nun elinin sizden neden çekilmediğini bildirilecektir” dediler.

⁴ Sonra, “Ona geri vereceğimiz suç sunusu ne olmalı?” dediler.

“Filistlilerin beyleri sayısına göre beş altın ur ve beş altın fare; çünkü hepinizin ve beylerinizin üzerinde olan bela birdir.

⁵ Bu yüzden, urlarının suretlerini ve ülkenizi bozan farelerinizin suretlerini yapacaksınız; ve İsrail Tanrısı'na yücelik vereceksiniz. Belki de elini sizden, ilâhlarınızdan ve toprağınızdan çeker.

⁶ Öyleyse neden Mısırlılar'ın ve Firavun'un yüreklerini katılaştırdıkları gibi siz de yüreklerinizi katılaştırıyorsunuz? O, aralarında harikalar yaptığında, halkı salıvermediler mi? Onlar da gittiler.

⁷ “Şimdi, kendinize yeni bir araba ve hiç boyunduruk takılmamış emzikli iki inek alın ve hazırlayın; inekleri arabaya koşun ve buzağılarını onlardan ayırıp eve getirin;

⁸ ve Yahve'nin Sandığı'nı alın ve arabanın üzerine koyun. Ona suç sunusu olarak geri vereceğiniz altın mücevherleri, onun yanında bir kutuya koyun; gönderin de gitsin.

⁹ Bakın, eğer kendi sınırının yolundan Beyt Şemeş'e kadar çıkarsa, o zaman bize bu büyük kötülüğü O yapmıştır; ama değilse, o zaman bize vuranın O'nun eli olmadığını bileceğiz. Bu bize rast gele olmuştur.”

¹⁰ Adamlar öyle yaptılar ve emzikli iki ineği alıp arabaya koştular ve buzağılarını eve kapattılar.

11 Yahve'nin Sandığı'nı arabaya koydular ve altın farelerle dolu kutuyu, urların suretlerini de koydular.

12 İnekler Beyt Şemeş yolundan doğru gittiler. Yol boyunca anayoldan böğürerek gittiler, sağa ya da sola sapmadılar; Filistlilerin beyleri de onları Beyt Şemeş sınırına kadar takip ettiler.

13 Bet Şemeş halkı vadide buğday hasadını biçiyordu; gözlerini kaldırıp sandığı gördüler ve onu gördükleri için sevindiler.

14 Araba Beyt Şemeşli Yeşu'nun tarlasına girdi ve orada durdu, orada büyük bir taş vardı. Sonra arabanın odununu yarıdılar ve inekleri Yahave'ye yakmalık sunu olarak sundular.

15 Levililer Yahve'nin Sandığı'nı ve içinde altın mücevherlerin bulunduğu, onunla birlikte olan kutuyu indirdiler ve büyük taşın üzerine koydular; ve Beyt-Şemeşliler aynı gün Yahve'ye yakmalık sunular sundular ve kurbanlar kestiler.

16 Filistlilerin beş beyi bunu görünce aynı gün Ekron'a döndüler.

17 Filistliler'in Yahve'ye suç sunusu olarak geri verdikleri altın urlar şunlardır: Aşdod için bir, Gaza için bir, Aşkelon için bir, Gat için bir, Ekron için bir;

18 ve Yahve'nin Sandığı'nın üzerine koydukları büyük taş kadar beş beye ait bütün Filistli kentlerinin, hem surlu kentlerin hem de kasabaların sayısına göre altın fareler. O taş bugüne kadar Beyt Şemeşli Yeşu'nun tarlasında durmaktadır.

19 Tanrı Beyt Şemeşliler'den, Yahve'nin Sandığı'nın içine baktıkları için elli bin yetmiş kişiyi vurdu. Halk yas tuttu, çünkü Yahve halkı büyük bir kıyımla vurmuştu.

20 Beyt Şemeşliler, “Bu kutsal Tanrı Yahve'nin önünde kim durabilir? Bizden kimin yanına çıkacak?” dediler.

21 Kiryat-Yearim sakinlerine, “Filistliler Yahve'nin Sandığı'nı geri getirdiler. Aşağı inin de onu kendinize çıkarın” diye ulaklar gönderdiler.

7

1 Kiryat Yearimliler gelip Yahve'nin Sandığı'nı aldılar ve onu tepedeki Avinadav'ın evine getirdiler ve oğlu Elazar'ı Yahve'nin Sandığı'nı bakmak üzere kutsadılar.

2 Sandık Kiryat Yearim'de kaldığı günden itibaren uzun zaman geçti; yirmi yıl oldu; ve bütün İsrail halkı Yahve'nin ardından ağıt yaktı.

3 Samuel bütün İsrail evine konuşup şöyle dedi: “Eğer bütün yüreğinizle Yahve'ye dönüyorsanız, yabancı ilâhları ve Aştaretleri aranızdan atın ve yüreklerinizi Yahve'ye yöneltin ve yalnız O'na hizmet edin; O da sizi Filistîlerin elinden kurtaracaktır.”

4 Sonra İsraililer Baallar'ı ve Aştoretler'i kaldırıp yalnız Yahve'ye hizmet ettiler.

5 Samuel, “Bütün İsrail'i Mispa'ya toplayın, ve sizin için Yahve'ye dua edeceğim” dedi.

6 Mispa'da toplandılar, su çekip Yahve'nin önünde döktüler, o gün oruç tuttular ve orada, “Yahve'ye karşı günah işledik” dediler. Samuel, İsrail'in çocuklarını Mispa'da hükmetti.

7 Filistîler, İsrail'in çocuklarının Mispa'da toplandığını duyunca, Filistîlerin beyleri İsrail'e karşı

çıkıldılar. İsrail'in çocukları bunu duyunca, Filistîlerden korktular.

⁸ İsrail'in çocukları Samuel'e, “Tanrımız Yahve'ye bizim için yakarmaktan vazgeçme, bizi Filistîlerin elinden kurtarsın” dediler.

⁹ Samuel bir süt kuzusu aldı ve onu Yahve'ye tümüyle yakmalık sunu olarak sundu. Samuel, İsrail için Yahve'ye yakardı ve Yahve ona yanıt verdi.

¹⁰ Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistîler İsrail'e karşı savaşmak için yaklaştılar; ancak Yahve o gün Filistîler üzerine büyük bir gök gürültüsüyle gürledi ve onları şaşırttı; ve İsrail'in önünde yere çaldı.

¹¹ İsrailîler Mispa'dan çıkıp Filistîleri kovaladılar ve Beyt Kar'ın altına gelene kadar onları vurdular.

¹² Sonra Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına dikti ve adını Evener koyup, “Yahve bize şimdiye kadar yardım etti” dedi.

¹³ Böylece Filistîler boyun eğdirildi ve İsrail sınırı içine girmekten vazgeçtiler. Yahve'nin eli Samuel'in bütün günleri boyunca Filistîler'e karşıydı.

¹⁴ Filistîler'in İsrail'den aldığı kentler Ekron'dan Gat'a kadar İsrail'e geri verildi; İsrail sınırlarını da Filistîler'in elinden kurtarıldı. İsrail ile Amurlular arasında barış vardı.

¹⁵ Samuel yaşamının bütün günleri boyunca İsrail'e hükmetti.

¹⁶ Yıldan yıla Beytel'e, Gilgal'a ve Mispa'ya sırayla gidip dolaşır ve İsrail'e tüm bu yerlerde hükmederdi.

17 Dönüşü Rama'ya olurdu; çünkü evi oradaydı; İsrail'e oradan hükmederdi; orada Yahve'ye bir sunak kurdu.

8

1 Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'in üzerine hâkim yaptı.

2 İlk oğlunun adı Yoel, ikincisinin adı Aviya'ydı. Onlar Beer-Şeva'da hâkimdiler.

3 Oğulları onun yollarında yürümediler, haksız kazancın ardına saptılar, rüşvet aldılar ve adaleti çarpıttılar.

4 Sonra İsrail'in bütün ihtiyarları toplanıp Rama'ya Samuel'in yanına geldiler.

5 Ona, “İşte, sen yaşlandın, oğulların da senin yollarında yürümüyor. Şimdi bütün uluslar gibi bize hükmedecek bir kral ata.” dediler.

6 Ama, “Bize hükmedecek edecek bir kral ver.” dediklerinde, bu şey Samuel'in hoşuna gitmedi. Samuel Yahve'ye dua etti.

7 Yahve Samuel'e, “Halkın sana söyledikleri her şeyi dinle, çünkü seni reddetmediler, ama üzerlerinde kral olarak beni reddettiler.

8 Mısır'dan çıkardığım günden bugüne dek beni bırakıp başka ilâhlara hizmet ederek yaptıkları bütün işlere göre, sana da öyle yapıyorlar.

9 Şimdi onların sözünü dinle. Ancak onlara ciddi bir şekilde itiraz edeceksin ve onlara üzerlerinde krallık edecek kralın yolunu göstereceksin.”

10 Samuel, kendisinden kral isteyen halka, Yahve'nin bütün sözlerini anlattı.

11 “Üzerinizde hüküm sürecek olan kralın yolu şu olacak: Oğullarınızı alıp, savaş arabaları ve atlıları

için onları hizmetkârları olarak atayacak; onlar da onun savaş arabalarının önünde koşacaklar.

12 Onları kendisine binbaşı ve ellibaşı olarak atayacak; bazılarını da toprağını sürmek ve hasadını biçmek için, savaş aletlerini ve savaş arabalarının aletlerini yapmak için görevlendirecek.

13 Kızlarınızı alıp itriyatçı, aşçı ve fırıncı yapacak.

14 Tarlalarınızı, bağlarınızı ve zeytinliklerinizi, onların en iyilerini alacak ve hizmetkârlarına verecek.

15 Tohumlarınızın ve bağlarınızın onda birini alıp memurlarına ve hizmetkârlarına verecek.

16 Erkek hizmetçilerinizi, kadın hizmetçilerinizi, en iyi gençlerinizi ve eşeklerinizi alıp kendi işine koyacak.

17 Sürülerinizin onda birini alacak ve siz onun hizmetkârları olacaksınız.

18 O gün kendiniz için seçmiş olduğunuz kralınız yüzünden feryat edeceksiniz; Yahve de o gün size yanıt vermeyecek.”

19 Ama halk Samuel'in sözünü dinlemeyi reddetti, “Hayır, ama üzerimizde bir kral olacak,

20 böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız, kralımız bize hükmedecek, önümüzde çıkıp savaşlarımızı yapacak” dediler.

21 Samuel halkın bütün sözlerini duydu ve bunları Yahve'nin kulağına söyledi.

22 Yahve, Samuel'e, “Onların sözünü dinle ve onlara bir kral ata” dedi.

Samuel, İsraililer'e, “Herkes kendi kentine gitsin” dedi.

9

¹ Benyaminli Kiş adında bir adam vardı. Aviel oğlu, Seror oğlu, Bekorat oğlu, Afiah oğlu, Benyaminli bir adamın oğlu, cesur bir yiğitti.

² Saul adında genç ve yakışıklı bir oğlu vardı. İsraililer arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Omuzlarından yukarısı halkın hepsinden daha uzundu.

³ Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saul'a, "Şimdi hizmetkârlardan birini yanına al, kalk, eşekleri ara" dedi.

⁴ Efraim dağlık bölgesinden geçti, Şalişa diyarından geçti, ama onları bulamadılar. Sonra Şaalim diyarından geçtiler, orada da değildiler. Sonra Benyaminliler'in diyarından geçtiler, ama onları bulmadılar.

⁵ Suf diyarına vardıklarında, Saul yanındaki hizmetkârına, "Gel! Geri dönelim, yoksa babam eşekleri bırakıp bizim için kaygılanır." dedi.

⁶ Hizmetkâr ona, "İşte, bu kentte bir Tanrı adamı var, o saygın bir adamdır. Söylediği her şey mutlaka gerçekleşir. Hadi, oraya gidelim. Belki bize hangi yoldan gideceğimizi söyler." dedi.

⁷ Saul hizmetkârına, "Ama işte, gidersek adama ne götürelim? Çünkü ekmek torbalarımızda tükendi ve Tanrı adamına götüreceğ armağan yok. Neyimiz var?" dedi.

⁸ Hizmetkâr Saul'a yine, "İşte, elimde dörtte bir şekel gümüş var. Bunu Tanrı adamına vereceğim ve bize yolumuzu söyler." dedi.

⁹ (İsrail'de eskiden bir adam Tanrı'ya danışmaya gittiğinde, "Gel! Görene gidelim" derdi; çünkü şimdi Peygamber denen kişiye önceden Gören denirdi.)

10 Sonra Saul hizmetkârına, “İyi söyledin. Gel! Gidelim” dedi. Böylece Tanrı adamının bulunduğu kente gittiler.

11 Kente yokuştan çıkarken, su çekmeye çıkan genç kızlar buldular ve onlara, “Gören burada mı?” diye sordular.

12 Onlara, “O burada” dediler. “İşte, önünüzde. Çabuk olun, çünkü bugün kente geldi; çünkü halkın bugün yüksek yerde kurbanı vardır.

13 Kente girer girmez, yemek için yüksek yere çıkmadan önce onu hemen bulacaksınız; çünkü halk o gelmeden yemek yemeyecek, çünkü o kurbanı kutsar. Daha sonra davet edilenler yer. Şimdi çıkın; çünkü onu bu zamanda bulacaksınız.”

14 Kente çıktılar. Kentin içine girdiklerinde, işte Samuel yüksek yere çıkmak üzere onlara doğru çıktı.

15 Saul gelmeden bir gün önce Yahve Samuel'e açıp demişti,

16 “Yarın bu saatlerde sana Benyamin diyarından bir adam göndereceğim ve onu halkım İsrail'in başına hükümdar olarak meshedeceksin. O, halkımı Filistîlerin elinden kurtaracak. Çünkü halkıma baktım, çünkü onların feryadı bana ulaştı.”

17 Samuel Saul'u görünce, Yahve ona, “İşte, sana söylemiş olduğum adam! Halkım üzerinde o hüküm sürecektir.” dedi.

18 Saul kapıda duran Samuel'e yaklaştı ve, “Lütfen bana Gören'in evinin nerede olduğunu söyle.” dedi.

19 Samuel, Saul'a yanıt verip, “Ben Gören'im. Önümden yüksek yere çıkın, bugün benimle

birlikte yemek yiyeceksiniz. Sabahleyin seni göndereceğim, yüreğinde olan her şeyi de sana bildireceğim.

²⁰ Üç gün önce kaybolan eşeklerine gelince, onları düşünme, çünkü onlar bulundu. Bütün İsrail kimi istiyor? Senin ve babanın bütün evini değil mi?”

²¹ Saul, “Ben İsrail oymaklarının en küçüğünden, Benyamınli değil miyim? Ailem de Benyamın oymağının bütün ailelerinin en küçüğü değil mi? O halde benimle neden böyle konuşuyorsun?” diye yanıt verdi.

²² Samuel, Saul’u ve hizmetkârını alıp misafir odasına götürdü ve otuz kadar davetlinin arasında en iyi yere oturttu.

²³ Samuel aşçıya, “Sana verdiğim, ‘Bir yana ayır’ dediğim payı getir” dedi.

²⁴ Aşçı budu ve üzerindeki kaldırıp Saul’un önüne koydu. Samuel dedi, “İşte ayrılan budur! Onu kendi önüne koy ve ye; çünkü o, belirlenen zamana kadar senin için saklandı; çünkü, ‘Halkı davet ettim’ dedim.” Böylece Saul o gün Samuel’le birlikte yemek yedi.

²⁵ Yüksek yerden kente indiklerinde, Saul’la damda konuştu.

²⁶ Erkenden kalktılar; ve gün ağarırken, Samuel damda Saul’u çağırdı ve, “Kalk, seni göndereyim.” dedi. Saul kalktı ve kendisi ve Samuel, ikisi birlikte dışarı çıktılar.

²⁷ Kentin kenarında inerlerken, Samuel Saul’a, “Hizmetkârının önümüzden gitmesini söyle.” dedi. O önden gitti, sonra Samuel, “Ama önce sen dur da Tanrı’nın haberini sana duyurayım.” dedi.

10

¹ Sonra Samuel yağ şişesini alıp onun başı üzerine döktü, ardından onu öptü ve şöyle dedi: “Yahve seni mirası üzerine hükümdar olmak üzere meshetmedi mi?”

² Bugün benden ayrılınca, Benyamin sınırında, Selsah’da, Rahel’in mezarının yanında iki adam bulacaksın. Sana, ‘Aradığın eşekler bulundu; ve işte, baban eşekleri aramayı bıraktı ve senin için kaygılanıyor, ‘Oğlum için ne yapacağım?’ diyor’ diyecekler.

³ Sonra oradan ilerleyeceksin ve Tabor meşesine varacaksın. Orada seni Tanrı’ya, Beytel’e çıkan üç adam karşılayacak: Biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, biri de bir tulum şarap taşıyor.

⁴ Seni selamlayacaklar ve sana iki somun ekmek verecekler, sen de onların elinden alacaksın.

⁵ “Bundan sonra Filistlilerin garnizonunun bulunduğu Tanrı tepesine varacaksın; ve oraya, kente vardığında, yüksek yerden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşacaksın; önlerinde bir ud, bir tef, bir kaval ve bir çenk olacak; peygamberlik de edecekler.

⁶ O zaman Yahve'nin Ruhu senin üzerine güçlü bir şekilde gelecek, onlarla sonra birlikte peygamberlik edeceksin ve başka bir adama dönüşeceksin.

⁷ Bu belirtiler sana geldiğinde, duruma uygun olanı yap; çünkü Tanrı seninledir.

⁸ “Benden önce Gilgal'a in; ve işte, yakmalık sunular sunmak ve esenlik kurbanları kesmek için senin yanına ineceğim. Sana gelip ne yapman gerektiğini sana gösterinceye kadar yedi gün bekle.”

9 Öyle oldu ki, Samuel'den ayrılmak için sırtını döndüğünde, Tanrı ona başka bir yürek verdi; bütün bu belirtiler de o gün gerçekleşti.

10 Oraya tepeye varınca, işte, bir peygamber topluluğu onu karşıladı. Ve Tanrı'nın Ruhu onun üzerine güçlü bir şekilde geldi ve onların aralarında peygamberlik etti.

11 Onu daha önce tanıyanların hepsi, işte, onun peygamberlerle birlikte peygamberlik ettiğini görünce, o zaman halk birbirlerine, "Kiş oğluna gelen nedir? Saul da peygamberler arasında mı?" dediler.

12 Aynı yerden biri, "Babaları kim?" diye yanıt verdi. Bu yüzden, "Saul da peygamberler arasında mı?" sözü özdeyiş oldu.

13 Peygamberlik etmeyi bitirince, yüksek yere geldi.

14 Saul'un amcası ona ve hizmetkârına, "Ner-eye gittiniz?" diye sordu. "Eşekleri aramaya gittik." dedi. "Bulunmadıklarını görünce, Samuel'e geldik."

15 Saul'un amcası, "Lütfen bana Samuel'in sana ne dediğini söyle" dedi.

16 Saul amcasına, "Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça söyledi" dedi. Ama Samuel'in söylemiş olduğu krallık meselesini ona söylemedi.

17 Samuel halkı birlikte Mispa'ya, Yahve'nin yanına çağırdı.

18 İsrail'in çocuklarına, "İsrail'in Tanrısı Yahve diyor ki, 'İsrail'i Mısır'dan çıkardım ve sizi Mısırlılar'ın elinden ve size baskı yapan bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.'

19 Ama siz bugün, sizi bütün felaketlerinizden ve sıkıntılarınızdan kurtaran Tanrını'zı reddettiniz; ve ona, 'Hayır! Üzerimize bir kral koy!' dediniz. Şimdi, oymaklarınıza ve binlerinize göre kendiniz Yahve'nin önünde sunun.”

20 Böylece Samuel İsrail'in bütün oymaklarını yaklaştırdı ve Benyamin oymağı seçildi.

21 Benyamin oymağı ailelerine göre yaklaştırdı ve Matriler ailesi seçildi. Sonra Kiş oğlu Saul seçildi; ama onu aradılar, ama o bulunamadı.

22 Bunun üzerine Yahve'ye tekrar sordular: “Bura gelecek daha bir adam var mı?”

Yahve, “İşte, yüklerin arasına saklandı” diye yanıtladı.

23 Koşup onu oradan aldılar. Halkın arasında durduğunda, omuzlarından yukarısı bütün halktan daha uzundu.

24 Samuel bütün halka, “Yahve'nin seçtiği adamı görüyor musunuz? Bütün halk arasında onun gibisi yok” dedi.

Bütün halk bağırdı ve “Yaşasın kral!” dedi.

25 Sonra Samuel halka krallığın kurallarını anlattı, bir kitaba yazdı ve Yahve'nin önüne koydu. Samuel bütün halkı, herkesi evine gönderdi.

26 Saul da Giva'daki evine gitti; Tanrı'nın yüreklerine dokunduğu ordu da onunla birlikte gitti.

27 Ama bazı değersiz adamlar, “Bu adam bizi nasıl kurtarabilir?” dediler. Onu hor gördüler ve ona armağan vermediler. Ama o sustu.

11

¹ Sonra Ammonlu Nahaş çıkıp Yaveş-Gilad'a karşı ordugâh kurdu. Yaveşliler'in hepsi Nahaş'a, "Bizimle bir antlaşma yap, sana hizmet edeceğiz" dediler.

² Ammonlu Nahaş onlara, "Şu koşullar üzerine sizinle antlaşma yaparım, hepimizin sağ gözü oyulsun. Bunu bütün İsrail'in utancı yapacağım" dedi.

³ Yaveşli ihtiyarlar ona, "Bize yedi gün ver, İsrail'in bütün sınırlarına haberciler gönderelim; eğer bizi kurtaracak kimse olmazsa, sana geleceğiz" dediler.

⁴ Sonra haberciler Saul'un yaşadığı Giva'ya geldiler ve halkın kulağına şu sözleri söylediler; sonra bütün halk seslerini yükseltip ağladı.

⁵ İşte Saul öküzlerin ardından tarladan çıktı. Saul, "Halkın ne sıkıntısı var ki ağlıyorlar?" dedi. Yaveşliler'in sözlerini ona anlattılar.

⁶ O, bu sözleri duyunca, Tanrı'nın Ruhu güçlü bir şekilde Saul'un üzerine geldi ve öfkesi alevlendi.

⁷ Bir çift öküz alıp onları parçaladı, sonra onları habercilerin aracılığıyla İsrail'in bütün sınırlarına göndererek, "Saul ve Samuel'in ardından kim çıkmazsa, öküzlerine böyle yapılacaktır" dedi. Halkın üzerine Yahve korkusu düştü ve hepsi tek bir adammış gibi çıktılar.

⁸ Bezek'te onları saydı; İsraililer üç yüz bin, Yahudalılar da otuz bin kişiydi.

⁹ Gelen habercilere, "Yaveş Giladlılar'a, 'Yarın güneş iyice ısınınca kurtulacaksınız' deyin" dediler. Haberciler gelip Yaveşliler'e bildirdiler; onlar da sevindiler.

10 Bunun üzerine Yaveşliler, “Yarın sana çıkacağız, sen de sana iyi gelen her şeyi bize yapacaksın” dediler.

11 Ertesi gün Saul halkı üç bölüğe ayırdı. Sabah nöbetinde ordugâhın ortasına gelip Ammonlular'ı gün ısınmaya kadar vurdular. Geriye kalanlar dağıldı, öyle ki, içlerinden ikisi bile bir arada kalmadı.

12 Halk Samuel'e, “ ‘Saul bize krallık edecek mi?’ diyen kimdir?’ Onları getirin de öldürelim” dedi.

13 Saul, “Bugün hiç kimse öldürülmeyecek; çünkü bugün Yahve İsrail'i kurtardı” dedi.

14 Sonra Samuel halka, “Hadi, Gilgal'a gidelim, orada krallığı yenileyelim” dedi.

15 Bütün halk Gilgal'a gitti ve orada Saul'u Yahve'nin önünde kral yaptılar. Orada Yahve'nin önünde esenlik kurbanları kestiler; ve orada Saul ve bütün İsraililer büyük bir sevinç içindeydiler.

12

1 Samuel bütün İsrail halkına, “İşte, bana söylediğiniz her şeyde sözünüzü dinledim ve üzerinize bir kral atadım.

2 Şimdi işte, kral önünüzde yürüyor. Ben yaşlı ve ak saçlıyım. İşte, oğullarım sizinle birlikte. Çocukluğumdan bu yana önünüzde yürüdüm.

3 İşte buradayım. Yahve'nin ve meshedilmişinin önünde bana karşı tanıklık edin. Kimin öküzünü aldım? Kimin eşeğini aldım? Kimi dolandırdım? Kimi ezdim? Gözlerim kör olsun diye kimin elinden rüşvet aldım? Size geri vereceğim.”

4 Onlar, “Bizi dolandırmadın, bize zulmetmedin, kimsenin elinden de bir şey almadın.” dediler.

5 Onlara, “Yahve size karşı tanıktır, meshedilmiş de bugün tanıktır ki, elimde bir şey bulmadınız.” dedi.

Onlar, “O tanıktır” dediler.

6 Samuel halka, “Moşe ve Aron’u görevlendiren ve atalarınızı Mısır diyarından çıkararak Yahve’dir” dedi.

7 Şimdi durun da Yahve'nin size ve atalarınıza yaptığı bütün doğru işler konusunda sizinle Yahve'nin önünde davacı olayım.

8 “Yakov Mısır’a girdiğinde ve atalarınız Yahve'ye yakardığında, Yahve, atalarınızı Mısır’dan çıkararak ve onları bu yerde oturtan Moşe ve Aron’u gönderdi.

9 Ama Tanrıları Yahve'yi unuttular; ve onları Hazor ordusunun başkomutanı Sisera’nın, Filistliler’in ve Moav Kralı’nın eline sattı; ve bunlar onlara karşı savaştılar.

10 Yahve yakararak, “Günah işledik, çünkü Yahve'yi bıraktık, Baallar’a ve Aştoretler’e hizmet ettik; ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar da sana hizmet edeceğiz” dediler.

11 Yahve Yerubbaal’ı, Bedan’ı, Yeftah’ı ve Samuel’i gönderdi ve sizi her yandan düşmanlarınızın elinden kurtardı; ve güvenlik içinde yaşadınız.

12 Ammon'nun çocuklarının kralı Nahaş’ın size karşı geldiğini gördüğünüzde, Tanrınız Yahve sizin Kralınız’ken bana, ‘Hayır, üzerimize bir kral hükmedecek’ dediniz.

13 Şimdi seçtiğiniz ve istediğiniz kralı görün. İşte, Yahve sizin üzerinize bir kral koydu.

14 Eğer Yahve'den korkar, O'na hizmet eder, sözünü dinler ve Yahve'nin buyruğuna

karşı gelmezseniz, hem siz hem de üzerinizde hüküm süren kral Tanrınız Yahve'nin takipçileri olursunuz.

¹⁵ Ama eğer Yahve'nin sözünü dinlemez, Yahve'nin buyruğuna karşı gelerseniz, Yahve'nin eli atalarınıza karşı olduğu gibi size karşı da olacaktır.

¹⁶ “Şimdi durun ve Yahve'nin gözlerinizin önünde yapacağı bu büyük şeyi görün.

¹⁷ Bugün buğday hasadı değil mi? Yahve'ye gök gürültüsü ve yağmur göndersin diye sesleneceğim; bir kral istemekle yaptığınız kötülüğün Yahve'nin gözünde büyük olduğunu bilecek ve göreceksiniz.”

¹⁸ Bunun üzerine Samuel Yahve'ye seslendi ve Yahve o gün gök gürültüsü ve yağmur gönderdi. O zaman bütün halk Yahve'den ve Samuel'den çok korktu.

¹⁹ Bütün halk Samuel'e, “Hizmetkârların için Tanrın Yahve'ye dua et de ölmeyelim; çünkü bütün günahlarımıza bu kötülüğü, bir kral istemeyi kattık” dedi.

²⁰ Samuel halka, “Korkmayın” dedi, “Gerçekten bütün bu kötülüğü yaptınız; yine de Yahve'nin ardında gitmekten sapmayın, yalnız bütün yüreğinizle Yahve'ye hizmet edin.

²¹ Yararı olmayan ve kurtaramayan boş şeylerin peşinden gitmek için sapmayın, çünkü onlar boşdur.

²² Çünkü Yahve, büyük adı uğruna halkını bırakmayacaktır, çünkü Yahve sizi kendisi için bir halk yapmaktan hoşnuttur.

²³ Dahası, benim için, sizin için dua etmekten vazgeçerek Yahve'ye karşı günah işlemek benden uzak olsun; ama sizi iyi ve doğru yolda eğiteceğim.

24 Yalnızca Yahve'den korkun ve bütün yüreğinizle O'na doğrulukla hizmet edin; çünkü sizin için ne denli büyük şeyler yaptığını düşünün.

25 Ama kötülük yapmaya devam ederseniz, hem siz hem de kralınız yok olacaksınız.”

13

1 Saul kral olduğunda otuz yaşındaydı ve İsrail üzerinde kırk iki yıl hüküm sürdü.

2 Saul İsraililer'den üç bin adam seçti; bunlardan iki bini Mikmaş'ta ve Beytel Dağı'nda Saul'la birlikteydi ve bini Benyamin'in Givasi'nda Yonatan'la birlikteydi. Halkın geri kalanını kendi çadırlarına gönderdi.

3 Yonatan Giva'da bulunan Filistli garnizonunu vurdu ve Filistliler bunu duydu. Saul İbraniler duysun diye bütün ülkede boru çaldı!”

4 Bütün İsraililer, Saul'un Filistli garnizonunu vurduğunu ve ayrıca İsrail'in Filistliler için iğrenç sayıldığını duydular. Halk Saul'un ardından Gilgal'de toplandı.

5 Filistliler İsrail'le savaşmak için toplandılar: otuz bin savaş arabası, altı bin atlı ve deniz kıyısındaki kum kadar kalabalıktı. Çıkıp Beyt-Aven'in doğusundaki Mikmaş'ta ordugâh kurdular.

6 İsraililer sıkıntı içinde olduklarını görünce (halk sıkıntı içindeydi), halk mağaralarda, çalılıklarda, kayalarda, mezarlarda ve çukurlarda saklandı.

7 İbraniler'den bazıları Yarden'i geçip Gad ve Gilad topraklarına gitmişlerdi; ama Saul hâlâ Gilgal'deydi ve bütün halk titreyerek onu izliyordu.

8 Samuel'in belirlediği zamana göre yedi gün kaldı; ama Samuel Gilgal'a gelmedi ve halk yanından dağılıyordu.

9 Saul, “Yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını bana getirin” dedi. Yakmalık sunuyu sundu.

10 Yakmalık sunuyu sunmayı bitirir bitirmez, işte Samuel geldi; Saul selamlamak için onu karşılamaya çıktı.

11 Samuel,

“Ne yaptın?” dedi.

Saul, “Halkın yanından dağıldığını gördüm, sen de belirlenen günlerde gelmedin, Filistîler de Mikmaş'ta toplandılar.

12 Bu yüzden, ‘Filistîler şimdi Gilgal'a kadar üzerime inecekler, ama ben Yahve'nin lütfunu dilememiştim’ dedim. Bu yüzden kendimi zorladım ve yakmalık sunuyu sundum.”

13 Samuel, Saul'a, “Akılsızlık ettin. Tanrının Yahve'nin sana verdiği buyruğu tutmadın. Çünkü Yahve, senin krallığını sonsuza dek İsrail'de pekiştirmek istiyordu.

14 Ama şimdi krallığın devam etmeyecek. Yahve, kendi yüreğine göre bir adam aradı ve Yahve onu halkının başına hükümdar olarak atadı. Çünkü sen Yahve'nin sana buyurduğunu tutmadın.”

15 Samuel kalktı ve Gilgal'dan Benyamin'in Givası'na kentine gitti. Saul, beraberindeki adamları saydı, yaklaşık altı yüz kişiydiler.

16 Saul, oğlu Yonatan ve onlarla birlikte bulunan adamlar Benyamin'in Givası'nda kaldılar; Filistliler ise Mikmaş'ta ordugâh kurdular.

17 Akıncılar Filistliler'in ordugâhından üç bölük halinde çıktılar; bir bölük Ofra'ya, Şual ülkesine giden yola saptı;

18 bir başka bölük Beyt Horon yolua saptı, bir başka bölük de Sevoyim vadisine bakan sınır yolunu, çöle doğru saptı.

19 İsrail ülkesinin hiçbir yerinde demirci bulunmazdı. Çünkü Filistliler, “İbraniler kendilerine kılıç ya da mızrak yapmasınlar” diyorlardı.

20 Ama bütün İsraililer, her biri kendi saban demirini, kazmasını, baltasını ve orağını bilemek için Filistlilerin yanına inerlerdi.

21 Kazma, saban demiri, dirgen, balta ve mızrak bilemek için her birinin ücreti bir payım idi.

22 Böylece öyle oldu ki, savaş günü Saul ve Yonatan'la birlikte olanlardan hiçbirinin elinde kılıç ve mızrak bulunmuyordu; ancak Saul ve oğlu Yonatan'da bulunuyordu.

23 Filistliler'in garnizonu Mikmaş geçidine çıktı.

14

1 Bir gün öyle oldu ki, Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç adama, “Gel, karşı yakadaki Filistin garnizonuna gidelim” dedi. Ama Yonatan babasına söylemedi.

2 Saul, Giva'nın en uç bölgesinde, Migron'daki nar ağacının altında kaldı. Yanında olan halk yaklaşık altı yüz kişiydi,

3 Şilo'da Yahve'nin kâhini Eli'nin oğlu Pinehas'ın oğlu, İkavod'un kardeşi Ahituv'un oğlu Ahiya da bunlardan biriydi, Efod giymişti. Halk Yonatan'ın gittiğini bilmiyordu.

4 Yonatan'ın Filistliler'in yanına geçmek için çabaladığı geçitlerin arasında bir yanda sivri bir kaya, öbür yanda sivri bir kaya vardı. Birinin adı Boses, öbürünün adı Sene'ydi.

5 Kuzeyde bir kaya Mikmaş'ın önünde, güneyde öbürü Giva'nın önünde yükseliyordu.

6 Yonatan, siyahını taşıyan genç adama, “Gel! Sünnetsizlerin garnizonuna geçelim” dedi. “Belki de Yahve bizim için çalışır; çünkü çoklukla ya da azlıkla kurtarmak için Yahve'nin üzerinde bir sınır yoktur.”

7 Silah taşıyıcısı ona, “Yüreğindeki her şeyi yap. Git, işte, yüreğine göre ben seninleyim” dedi.

8 Yonatan, “İşte, adamların yanına geçeceğiz ve kendimizi onlara göstereceğiz” dedi.

9 Eğer bize, 'Size gelene kadar bekleyin!' derlerse, yerimizde durup onlara çıkmayacağız.

10 Ama bize, 'Bize gelin!' derlerse, çıkacağız. Çünkü Yahve onları elimize teslim etmiştir. Bu bizim için belirti olacak.”

11 İkisi de kendilerini Filistliler'in garnizonuna gösterdi. Filistliler, “İşte, İbraniler saklandıkları deliklerden çıkıyorlar!” dediler.

12 Garnizondaki adamlar Yonatan'a ve silah taşıyıcısına yanıt verip, “Yanımıza çıkın, size bir şey göstereceğiz!” dediler.

Yonatan silah taşıyıcısına, “Ardımdan gel, çünkü Yahve onları İsrail'in eline teslim etti” dedi.

13 Yonatan elleri ve ayaklarıyla tırmandı, silah taşıyıcısı da arkasından. Yonatan'ın önünde düştüler. Onun ardı sıra silah taşıyıcısı da onları öldürdü.

14 Yonatan'la silah taşıyıcısının yaptığı ilk kıyım, yarım dönüm kadar bir alanda, yaklaşık yirmi kişiydi.

15 Ordugâhta, kırdâ ve bütün halk arasında titreme oldu; garnizon ve akıncılar da titredi, yer de sarsıldı, böylece çok büyük bir titreme oldu.

16 Benyamin'in Givasi'nda Saul'un nöbetçileri baktılar; ve işte, kalabalık eriyip dağıldı.

17 Bunun üzerine Saul, yanındaki adamlara, “Şimdi sayın, bizden kimin eksik olduğunu görün” dedi. Saydıktan sonra, işte, Yonatan'la silah taşıyıcısı orada değildi.

18 Saul, Ahiya'ya, “Tanrı'nın Sandığı'nı buraya getir” dedi. Çünkü Tanrı'nın Sandığı o sırada İsrâel'in çocuklarıyla birlikteydi.

19 Saul kâhinle konuşurken, Filistliler'in ordugâhındaki kargaşalık giderek arttı ve Saul kâhine, “Elini çek!” dedi.

20 Saul ve yanındaki bütün adamlar toplandılar ve savaşa geldiler; ve işte, hepsi kılıçlarıyla birbirlerine vuruyorlardı, çok büyük bir kargaşa içindeydiler.

21 Önceden Filistîlerle birlikte olan ve onlarla birlikte her yandan ordugâha çıkan İbraniler de Saul ve Yonatan'la birlikte olan İsrâelliler'in yanına geçtiler.

22 Aynı şekilde, Efraim dağlık bölgesinde saklanan bütün İsrâelliler de Filistîlerin kaçtığını duyunca, onlar da peşlerinden bastırıp savaştılar.

23 Böylece Yahve o gün İsrâel'i kurtardı; ve savaş Beyt Aven'den ileriye geçti.

24 İsrâelliler o gün sıkıntı içindeydiler; çünkü Saul halka ant içirip, “Ben düşmanlarımdan öç alan dek,

akşama kadar bir şey yiyen adam lanetli olsun” demişti. Böylece halktan hiçbiri yemek tatmadı.

²⁵ Halkın tümü ormana girdi; yerde de bal vardı.

²⁶ Halk ormana vardığında, işte, bal damlıyordu; fakat kimse elini ağzına götürmedi, çünkü halk anttan korkuyordu.

²⁷ Ancak Yonatan, babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Bu yüzden elindeki değneğin ucunu uzattı ve bal peteğine batırdı ve elini ağzına koydu; ve gözleri parladı.

²⁸ O zaman halktan biri yanıt verip dedi, “Baban halka açık ant içirip, 'Bugün yemek yiyen adam lanetli olsun' diye buyruk verdi.” Böylece halk bitkin düştü.

²⁹ O zaman Yonatan, “Babam ülkeyi sıkıntıya soktu. Lütfen bakın, bu baldan biraz tattığım için gözlerim nasıl parladı” dedi.

³⁰ Eğer halk bugün bulmuş oldukları düşmanlarının ganimetinden serbestçe yemiş olsaydı, daha neler olurdu? Çünkü şimdi Filistliler arasında büyük bir kıyım olmadı.”

³¹ O gün Filistlileri Mikmaş'tan Ayalon'a kadar vurdular. Halk çok bitkin düşmüştü;

³² halk da ganimetin üzerine saldırdı, koyunlar, sığırlar, buzağılar aldılar, toprak üzerinde kestiler; halk da onları kanıyla yedi.

³³ Bunun üzerine Saul'a söyleyip dediler, “İşte, halk kanlı et yemekle Yahve'ye karşı günah işliyor”.

O, “Hainlik ettiniz. Bugün üzerime büyük bir taş yuvarlayın” dedi.

³⁴ Saul, “Halkın arasına dağılın ve onlara deyin, 'Herkes öküzünü, herkes koyununu bana getirsin,

burada kesip yiyin, kanlı et yiyerek Yahve'ye karşı günah işlemeyin” dedi. O gece bütün halk herkes kendi öküzünü yanına alıp orada kesti.

35 Saul Yahve'ye bir sunak yaptı. Bu, Yahve'ye yaptığı ilk sunaktı.

36 Saul, “Geceleyin Filistîler’in peşine düşelim, sabah ışığına kadar aralarında ganimet alalım. Onlardan kimseyi bırakmayalım” dedi.

Onlar, “Sana iyi görüneni yap” dediler.

Sonra kâhin, “Buraya, Tanrı'ya yaklaşalım” dedi.

37 Saul Tanrı'ya danıştı: “Filistîler’in peşine düşeyim mi? Onları İsrâelliler’in eline teslim edecek misin?” Ama o gün ona yanıt vermedi.

38 Saul, “Buraya yaklaşın, ey halkın başları, ve bilin ve görün, bu günah bugün kimde oldu.

39 Çünkü İsrâel’i kurtaran yaşayan Yahve hakkı için, oğlum Yonatan’da bile olsa, o kesinlikle ölecektir” dedi. Ama bütün halk arasında ona yanıt veren kimse yoktu.

40 Sonra bütün İsrâel’e, “Siz bir tarafta olun, ben ve oğlum Yonatan öbür tarafta olacağız” dedi.

Halk Saul’a, “Sana iyi görüneni yap” dedi.

41 Bu yüzden Saul, İsrâel'in Tanrısı Yahve'ye, “Doğruyu göster” dedi. Yonatan ve Saul seçildiler, ama halk kurtuldu.

42 Saul, “Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin” dedi. Yonatan seçildi.

43 Bunun üzerine Saul, Yonatan'a, “Ne yaptığını söyle bana!” dedi. Yonatan ona, “Elimde olan değneğin ucuyla biraz bal tattım; ve işte, ben ölmeliyim” dedi.

44 Saul, “Tanrı bunu ve daha fazlasını yapsın; çünkü kesinlikle öleceksin, Yonatan” dedi.

45 Halk Saul'a, “İsrail'de bu büyük kurtuluşu gerçekleştiren Yonatan mı ölecek? Asla! Yaşayan Yahve'nin hakkı için, başındaki tek bir saç teli yere düşmeyecek, çünkü bugün Tanrı ile birlikte çalıştı!” dedi. Böylece halk Yonatan'ı kurtardı, o da ölmedi.

46 Sonra Saul, Filistliler'i takipten döndü; Filistliler de kendi yerlerine gittiler.

47 Saul İsrail krallığını aldığı anda, her yandan bütün düşmanlarına karşı savaştı: Moav'a, Ammon'un çocuklarına, Edom'a, Sova krallarına ve Filistîlere karşı. Nereye yöneldiyse onları yendi.

48 Amalekliler'i yiğitçe vurdu ve İsrail'i onları yağma edenlerin elinden kurtardı.

49 Saul'un oğulları Yonatan, İşvi ve Malkişua'ydı. İki kızının adları şunlardı: İlk doğanını adı Merav, küçüğünün adı da Mikal'di.

50 Saul'un karısının adı Ahimaas'ın kızı Ahinoam'dı. Ordu komutanının adı Saul'un amcası Ner'in oğlu Avner'di.

51 Saul'un babası Kiş, Avner'in babası Ner, Aviel'in oğluydu.

52 Saul'un bütün günleri boyunca Filistîler'e karşı şiddetli bir savaş vardı. Saul, yiğit ya da cesur bir adam gördüğünde onu hizmetine alırdı.

15

¹ Samuel Saul'a şöyle dedi: “Yahve halkı üzerine, İsrail üzerine, kral olarak seni meshetmek için beni gönderdi. Şimdi Yahve'nin sözlerini dinle.

2 Ordular Yahvesi diyor ki, 'Amalek'in İsrail'e yaptıklarını, Mısır'dan çıktığında yolda ona nasıl karşı çıktığını hatırlıyorum.

3 Şimdi git, Amalek'i vur ve sahip oldukları her şeyi tamamen yok et, onları esirgeme; erkeği ve kadını, çocuğu ve emzikteki bebeği, öküzü ve koyunu, deveyi ve eşeği öldür."

4 Saul halkı çağırdı ve onları Telaim'de saydı, iki yüz bin yaya ve Yahuda'dan on bin adam.

5 Saul Amalek kentine geldi ve vadide pusu kurdu.

6 Saul Kenliler'e, "Gidin, ayrılın, Amalekliler'in arasından inin, yoksa sizi onlarla birlikte yok ederim" dedi. Çünkü siz Mısır'dan çıktıkları zaman, bütün İsrail'in çocuklarına iyilik ettiniz." Böylece Kenliler Amalekliler'in arasından ayrıldılar.

7 Saul Amalekliler'i, Mısır'ın önündeki Şur'a varıncaya dek Havila'dan vurdu.

8 Amalekliler'in Kralı Agag'ı sağ olarak ele geçirdi ve bütün halkı tamamen kılıçtan geçirdi.

9 Ama Saul ve halk Agag'ı ve koyunların, sığırların, semiz buzağuların, kuzuların en iyilerini ve iyi olan şeylerin hepsini esirgediler; onları tamamen yok etmek istemediler; yalnızca kötü ve değersiz olan her şeyi tamamen yok ettiler.

10 Bunun üzerine Yahve'nin sözü Samuel'e geldi ve şöyle dedi,

11 "Saul'u kral yaptığım için kederliyim; çünkü beni izlemekten vazgeçti ve buyruklarımı yerine getirmedi." Samuel çok öfkeleni ve bütün gece Yahve'ye yakardı.

12 Samuel sabahleyin Saul'lu karşılamak için erkenden kalktı. Samuel'e, "Saul Karmel'e geldi ve işte kendisi için bir anıt dikti, döndü, geçip Gilgal'a indi" diye bildirildi.

13 Samuel Saul'un yanına geldi. Saul ona, "Sen Yahve tarafından kutsanasın! Ben Yahve'nin buyruğunu yerine getirdim" dedi.

14 Samuel, "Öyleyse kulağımdaki koyunların melemesi ve sığırların böğürmesi ne anlama geliyor?" dedi.

15 Saul, "Bunları Amalekliler'den getirdiler. Çünkü halk, Tanrın Yahve'ye kurban etmek için koyunların ve sığırların en iyilerini esirgedi. Geri kalanını tamamen yok ettik" dedi.

16 Bunun üzerine Samuel Saul'a, "Dur da Yahve'nin dün gece bana ne söylediğini sana söyleyeyim" dedi.

Saul ona, "Söyle" dedi.

17 Samuel, "Sen kendi gözünde küçük olduğun halde, İsrail oymaklarının başı yapılmadın mı?" dedi. "Yahve seni İsrail üzerine kral olarak meshetti.

18 Yahve seni yola gönderip, 'Git, günahkâr Amalekliler'i tümüyle yok et ve tükeninceye dek onlarla savaş' dedi.

19 Öyleyse neden Yahve'nin sözünü dinlemedin, ama ganimeti aldın ve Yahve'nin gözünde kötü olanı yaptın?"

20 Saul, Samuel'e, "Ama ben Yahve'nin sözünü dinledim, Yahve'nin beni gönderdiği yoldan gittim ve Amalek Kralı Agag'ı getirdim ve Amalekliler'i tümüyle yok ettim.

21 Ama halk ganimetten koyunları ve sığırları, adanmış şeylerin en iyilerini, senin Tanrın Yahve'ye Gilgal'da kurban etmek için aldı.”

22 Samuel, “Yahve, kendi sözüne itaat edimesinden hoşlandığı kadar yakmalık sunulardan ve kurbanlardan hoşlanır mı?” dedi. “İşte, itaat etmek kurbandan, dinlemek de koçların yağından daha iyidir.

23 Çünkü isyan büyüclük günahı gibidir, inatçılık da putperestlik ve terafim gibidir. Yahve'nin sözünü reddettiğin için, o da seni kral olmaktan reddetti.”

24 Saul, Samuel'e, “Günah işledim; çünkü Yahve'nin buyruğunu ve senin sözlerini çiğnedim, çünkü halktan korktum ve onların sözüne itaat ettim.

25 Şimdi lütfen günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, Yahve'ye tapınayım.”

26 Samuel, Saul'a, “Seninle dönmem; çünkü sen Yahve'nin sözünü reddettin, Yahve'de seni İsrail'in üzerinde kral olmaktan reddetti.” dedi.

27 Samuel gitmek üzere arkasını döndüğünde, Saul onun cübbesinin eteğini tuttu ve yırtıldı.

28 Samuel ona, “Yahve bugün İsrail krallığını senden yırttı ve senden daha iyi olana, komşuna verdi” dedi.

29 İsrail'in Güçlüsü de ne yalan söyler ne de tövbe eder; çünkü o insan değil ki tövbe etsin.”

30 Bunun üzerine, “Günah işledim” dedi, “Ama şimdi halkımın ihtiyarları ve İsrail'in önünde beni onurlandır ve benimle birlikte geri dön ki, senin Tanrın Yahve'ye tapınayım.”

31 Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul Yahve'ye tapındı.

32 Sonra Samuel, "Amalekliler'in kralı Agag'ı buraya, bana getir!" dedi.

Agag neşeyle yanına geldi. Agag, "Kesinlikle ölüm acısı geçti" diyordu.

33 Samuel, "Kılıcın kadınları çocuksuz bıraktığı gibi, annen de kadınlar arasında çocuksuz kalacak!" dedi. Sonra Samuel, Agag'ı Gilgal'de Yahve'nin önünde parçaladı.

34 Sonra Samuel Rama'ya gitti; Saul da kendi evine, Saul'un Giva'sına çıktı.

35 Samuel, öldüğü güne dek Saul'u bir daha görmeye gelmedi; ama Samuel Saul için yas tuttu. Yahve, Saul'u İsrail'in üzerine kral yapmış olduğu için kederlendi.

16

1 Yahve Samuel'e, "Saul'u İsrail üzerinde kral olmaktan reddettiğim için ne zamana dek yas tutacaksın?" dedi. "Boynuzunu yağla doldur ve git. Seni Beytlehemli Yişay'a göndereceğim. Çünkü oğulları arasından kendime bir kral sağladım."

2 Samuel, "Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür." dedi.

Yahve, "Yanına bir düve al ve, 'Yahve'ye kurban sunmaya geldim' de." dedi.

3 Yişay'ı kurban sunmaya çağır ve sana ne yapacağını göstereceğim. Sana kimi söylersem onu bana meshedeceksin."

4 Samuel, Yahve'nin söylediğini yaptı ve Beytlehem'e geldi. Kentin ihtiyarları titreyerek onu

karşılama gelirdiler ve, "Barışçıl bir şekilde mi geliyorsun?" dediler.

⁵ Samuel, "Barışçıl bir şekilde, Yahve'ye kurban sunmaya geldim" dedi. Kendinizi kutsayın ve kurbanı benimle gelin." Yişay'ı ve oğullarını kutsayıp kurbanı çağırdı.

⁶ Onlar gelince Eliav'a baktı ve, "Gerçekten de Yahve'nin meshettiği O'nun önündedir." dedi.

⁷ Ama Yahve Samuel'e, "Yüzüne ya da boyunun uzunluğuna bakma, çünkü onu reddettim; çünkü ben insanın gördüğü gibi görmem. Çünkü insan dışı bakar, Yahve ise yüreğe bakar." dedi.

⁸ Sonra Yişay Avinadav'ı çağırdı ve onu Samuel'in önünden geçirdi. Samuel, "Yahve bunu da seçmedi," dedi.

⁹ Sonra Yişay Şamma'yı geçirdi. "Yahve bunu da seçmedi," dedi.

¹⁰ Yişay yedi oğlunu Samuel'in önünden geçirdi. Samuel, "Yahve bunları seçmedi," dedi.

¹¹ Samuel, "Bütün çocukların burada mı?" diye sordu.

"Daha en küçüğü kaldı. İşte, koyunları güdüyor." dedi.

Samuel, "Gönder de onu getir, çünkü o buraya gelmeden oturmayacağız." dedi.

¹² Gönderdi ve onu içeri getirdi. Kızıl, yakışıklı yüzlü ve iyi görünümlüydü. Yahve, "Kalk! Onu meshet, çünkü bu odur" dedi.

¹³ Sonra Samuel yağ boynuzunu aldı ve onu kardeşlerinin ortasında meshetti. O günden sonra Yahve'nin Ruhu David'in üzerine güçlü bir şekilde geldi. Samuel kalkıp Rama'ya gitti.

14 Yahve'nin Ruhu Saul'dan ayrıldı ve Yahve'den kötü bir ruh onu rahatsız ediyordu.

15 Saul'un hizmetkârları ona, "Bak, Tanrı'dan kötü bir ruh seni rahatsız ediyor" dediler.

16 Efendimiz, şimdi önündeki hizmetkârlarına, iyi arp çalan bir adam bulmalarını buyur. O zaman Tanrı'dan kötü ruh üzerine geldiğinde, o eliyle çalacak ve sen iyi olacaksın."

17 Saul hizmetkârlarına, "Bana iyi çalan bir adam sağlayın ve onu bana getirin" dedi.

18 O zaman gençlerden biri yanıt verip dedi, "İşte, Beytlehemli Yişay'ın iyi çalan, cesur bir yiğit, savaşı, akıllıca konuşan ve yakışıklı bir oğlunu gördüm. Yahve de onunla birliktedir."

19 Bunun üzerine Saul, Yişay'a haberciler gönderip, "Koyunlarının yanında olan oğlun David'i bana gönder" dedi.

20 Yişay, ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap ve bir oğlak aldı ve bunları oğlu David'in aracılığıyla Saul'a gönderdi.

21 David Saul'un yanına geldi ve önünde durdu. Saul onu çok sevdi ve onun silah taşıyıcısı oldu.

22 Saul Yişay'a gönderip dedi, "Lütfen David önümde dursun, çünkü gözümde lütuf buldu."

23 Tanrı'dan olan ruh Saul'un üzerindeyken, David arpını alır ve eliyle çalardı; böylece Saul ferahlar ve iyileşirdi ve kötü ruh ondan ayrılırdı.

17

1 Filistiler ordularını savaşa topladılar. Yahuda'ya ait Soko'da toplandılar ve Efesdammim'de Soko ile Azeka arasında ordugâh kurdular.

² Saul ve İsrâelliler toplandılar ve Ela Vadisi'nde ordugâh kurdular. Filistîler'e karşı savaş düzeni aldılar.

³ Filistîler dağda bir yanda, İsrâelliler dağda öbür yanda duruyorlardı; aralarında bir vadi vardı.

⁴ Filistîler'in ordugâhından Gatlı Golyat adında altı arşın bir karış boyunda bir savaşıçı çıktı.

⁵ Başında tunç bir miğfer, üzerinde bir zırh vardı; zırhın ağırlığı beş bin şekel tunçtu.

⁶ Bacakları üzerinden tunç kaval zırhı, omuzlarının arasında tunç bir kargı vardı.

⁷ Mızrağının sapı bir dokumacı sırtığı gibiydi.

⁸ Ayağa kalkıp İsrâel ordularına bağardı ve onlara, “Neden savaş düzenine girdiniz? Ben bir Filistli değil miyim, siz de Saul’un hizmetkârları değil misiniz? Kendinize bir adam seçin ve yanıma insin.

⁹ Eğer benimle dövüşebilir ve beni öldürebilirse, o zaman biz sizin hizmetkârlarınız oluruz; ama eğer ben ona karşı galip gelir ve onu öldürürsem, o zaman siz bizim hizmetkârlarımız olursunuz ve bize hizmet edersiniz.”

¹⁰ Filistli, “Bugün İsrâel ordularına meydan okuyorum! Bana bir adam verin ki, birlikte dövüşelim!” dedi.

¹¹ Saul ve bütün İsrâelliler Filistli'nin bu sözlerini duyunca dehşete kapıldılar ve çok korktular.

¹² David, Yahuda Beytlehem'inden Yişay adında bir Efratlı'nın oğluydu; sekiz oğlu vardı. Saul'un günlerinde bu adam yaşlı bir ihtiyardı.

¹³ Yişay'ın üç büyük oğlu Saul'un ardından savaşa gitmişti. Savaşa giden üç oğlunun adları ilk oğul Eliav, ondan sonra Avinadav ve üçüncüsü

Şamma'ydı.

14 En küçüğü David'di. Üç büyük Saul'un ardınca gitti.

15 David, Beytlehem'de babasının koyunlarını gütmek için Saul'un yanına gidip geliyordu.

16 Filistli sabah akşam yaklaşıp kırk gün orada durdu.

17 Yişay oğlu David'e, “Kardeşlerin için bu kavrulmuş tahıldan bir efa ve bu on somun ekmeği al, hemen ordugâha, kardeşlerinin yanına götür;

18 bu on peyniri de onların binbaşısına götür. Kardeşlerinin ne durumda olduğunu gör ve haber getir.” dedi.

19 Saul, onlar ve bütün İsraililer Ela Vadisi'nde Filistliler'le savaşıyorlardı.

20 David sabah erkenden kalktı ve koyunları bir bekçiye bıraktı ve erzakları Yişay'ın kendisine buyurduğu gibi alıp gitti. Savaşa çıkan ordu savaş için bağırırken arabaların olduğu yere geldi.

21 İsraililer ve Filistliler ordu orduya karşı olmak üzere savaş düzenine girdiler.

22 David eşyalarını eşya bekçisinin eline bıraktı ve orduya doğru koştu, gelip kardeşlerini selamladı.

23 Onlarla konuşurken, işte, adı Golyat olan Gatlı Filistli savaşçı, Filistliler'in saflarından çıktı ve aynı sözleri söyledi; David de bunları duydu.

24 İsraililer'in hepsi adamı görünce ondan kaçtılar ve dehşete kapıldılar.

25 İsraililer, “Bu çıkan adamı gördünüz mü? Kesinlikle İsrail'e meydan okumak için çıktı” dediler. Kral, onu öldüren adama büyük

zenginlikler verecek, kızını verecek ve babasının evini İsrail'de vergiden muaf tutacak.”

26 David, yanında duran adamlara şöyle konuştu: “Bu Filistli'yi öldüren ve İsrail'den utancı kaldıran adam için ne yapılacak? Çünkü bu sünnetsiz Filistli kimdir ki, yaşayan Tanrı'nın ordularına meydan okusun?”

27 Halk ona şöyle yanıt verdi: “Onu öldüren adam için de o söze göre yapılacak.”

28 En büyük kardeşi Eliav, David'in adamlarla konuşmasını duydu; Eliav'ın öfkesi David'e karşı alevlendi ve şöyle dedi: “Neden aşağı indin? Çöldeki o birkaç koyunu kiminle bıraktın? Gururunu ve yüreğinin kötülüğünü biliyorum; çünkü savaşı görebilmek için aşağı indin.”

29 David, “Şimdi ben ne yaptım? Bir nedeni yok mu ki?” dedi.

30 Ondan başka birine doğru döndü ve yine aynı şekilde konuştu; ve halk ona yine aynı şekilde yanıt verdi.

31 David'in söylediği sözler duyulunca, bunları Saul'un önünde tekrarladılar; o da onu çağırttı.

32 David Saul'a, “Kimsenin yüreği onun yüzünden yılmasın. Hizmetkârın gidip bu Filistli ile dövüşecek” dedi.

33 Saul David'e şöyle dedi, “Bu Filistli ile dövüşmek için sen ona karşı gidemezsin; çünkü sen daha gençsin ve o gençliğinden beri bir savaşıdır.”

34 David Saul'a dedi ki, “Hizmetkârın babasının koyunlarını güderdi; ve aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaptığında,

35 ben ardından çıkar ve ona vururdum, kuzuyu da ağzından kurtarırdım. Bana karşı kalktığında, onu sakalından yakalar, vurup öldürürdüm.

36 Hizmetkârın hem aslanı hem de ayıyı vurdu. Bu sünnetsiz Filistli, yaşayan Tanrı'nın ordularına meydan okuduğu için onlardan biri gibi olacak.”

37 David, “Beni aslanın pençesinden ve ayının pençesinden kurtaran Yahve, beni bu Filistli'nin elinden de kurtaracak.” dedi.

Saul, David'e, “Git! Yahve seninle olacak” dedi.

38 Saul, David'e kendi giysilerini giydirdi. Başına tunç bir miğfer taktı ve ona bir zırh giydirdi.

39 David, kılıcını giysisine bağladı ve hareket etmeye çalıştı, çünkü alışık değildi. David, Saul'a, “Bunlarla gidemem, çünkü alışık değilim” dedi. Sonra David onları çıkardı.

40 Değneğini eline aldı ve dereden kendine beş tane düzgün taş seçip yanında bulunan çoban torbasının kesesine koydu. Sapanı elindeydi ve Filistî'ye yaklaştı.

41 Filistî yürüyüp David'e yaklaştı; kalkanı taşıyan adam da onun önünden gidiyordu.

42 Filistî çevresine bakınca David'i gördü ve onu küçümsedi. Çünkü David daha gençti, kızıl ve güzel yüzlüydü.

43 Filistî David'e, “Ben köpek miyim ki, bana değneklerle geliyorsun?” dedi. Filistî David'i kendi ilâhlarıyla lanet etti.

44 Filistî David'e, “Bana gel, etini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara vereceğim” dedi.

45 David Filistî'ye, “Sen bana kılıçla, mızrakla ve kargı ile geliyorsun; ama ben sana, mey-

dan okuduğın İsrail ordularının Tanrısı, Ordular Yahvesi adıyla geliyorum” dedi.

⁴⁶ Bugün Yahve seni elime teslim edecek. Seni vuracağım ve başını senden alacağım. Bugün Filist ordusunun ölülerini gökteki kuşlara ve yeryüzündeki yabanıl hayvanlara vereceğim. Böylece bütün yeryüzü İsrail'de bir Tanrı olduğunu bilsin,

⁴⁷ ve bütün bu topluluk Yahve'nin kılıç ve mızrakla kurtarmadığını bilsin; çünkü savaş Yahve'nindir ve seni elimize teslim edecektir.”

⁴⁸ Filistli David'le karşılaşmak üzere kalkıp yaklaşınca, David aceleyle Filistli'yle karşılaşmak üzere orduya doğru koştu.

⁴⁹ David elini torbasına koydu, bir taş alıp fırlattı ve Filistli'nin alınına vurdu. Taş alınına saplandı ve yüzüstü yere düştü.

⁵⁰ Böylece David Filistli'yi sapanla ve taşla yendi ve Filistli'ye vurup onu öldürdü. Fakat David'in elinde kılıç yoktu.

⁵¹ David koşup Filistî'nin üzerine çıktı, kılıcını aldı, kınından çekip onu öldürdü, onunla da başını kesti.

Filistîler savaşçılarının öldüğünü görünce kaçtılar.

⁵² İsraililer ve Yahudalılar kalkıp bağırdılar ve Filistîler'i Gay'e ve Ekron kapılarına kadar kovaladılar. Filistîler'in yaralıları Şaaraim yolunda, Gat'a kadar, Ekron'a kadar düştüler.

⁵³ İsraililer Filistîler'i kovalamaktan döndüler ve ordugâhlarını yağmaladılar.

⁵⁴ David Filistî'nin başını alıp Yeruşalem'e getirdi, ama silahlarını çadırına koydu.

55 Saul, David'in Filistî'ye karşı çıktığını görünce, ordu komutanı Avner'e, "Avner, bu genç kimin oğlu?" diye sordu.

Avner, "Canının hakkı için, ey kral, söyleyemiyorum" dedi.

56 Kral, "Bu gencin kimin oğlu olduğunu sor!" dedi.

57 David, Filistli'yi öldürüp dönünce, Avner onu alıp Saul'un önüne getirdi, Filistli'nin başı elindeydi.

58 Saul, "Genç adam, sen kimin oğlusun?" diye sordu.

David, "Ben hizmetkârın Beytlehemli Yişay'ın oğluyum" diye yanıtladı.

18

1 Saul'la konuşmasını bitirince, Yonatan'ın canı David'in canına bağlandı ve Yonatan onu kendi canı gibi sevdi.

2 Saul o gün onu aldı ve bir daha babasının evine gitmesine izin vermedi.

3 Sonra Yonatan ve David bir antlaşma yaptılar, çünkü onu kendi canı gibi sevdi.

4 Yonatan üzerindeki kaftanı çıkarıp onu, kılıcına, yayına ve kuşağına kadar giysileriyle birlikte David'e verdi.

5 David, Saul'un kendisini gönderdiği her yere çıktı ve akıllıca davrandı; Saul da onu savaşçıların başına koydu. Bu, bütün halkın ve Saul'un hizmetkârlarının gözünde iyiydi.

6 David'in Filistlileri öldürmesinden döndükleri sırada, İsrail'in bütün kentlerinden gelen kadınlar,

teflerle, sevinçle ve müzik aletleriyle Kral Saul'u karşılamak için şarkı söyleyip dans ederek çıktılar.

7 Kadınlar oynarken birbirlerine ezgi söylüyorlardı ve şöyle diyorlardı,

“Saul binlerini öldürdü,
David de on binlerini.”

8 Saul çok öfkelenmiş ve bu söz onun hoşuna gitmedi. “David'e on binleri verdiler, bana ise yalnızca binleri verdiler. Onun krallıktan başka daha neyi olabilir ki?” dedi.

9 Saul o günden itibaren David'e dikkat eder oldu.

10 Ertesi gün, Tanrı'dan kötü bir ruh Saul'un üzerine güçlü bir şekilde geldi ve evin ortasında peygamberlik etti. David her gün yaptığı gibi eliyle çalışıyordu. Saul'un elinde mızrağı vardı;

11 Saul mızrağı fırlattı, çünkü “David'i duvara çivileyeceğim!” diyordu. David iki kez önünden kaçtı.

12 Saul David'den korkuyordu, çünkü Yahve onunla birlikteydi ve Saul'dan ayrılmıştı.

13 Bu yüzden Saul onu yanından uzaklaştırdı ve bin kişinin başına kendi komutanı yaptı; halkın önünde çıkar girerdi.

14 David bütün yollarında akıllıca davrandı; Yahve de onunla birlikteydi.

15 Saul onun çok akıllıca davrandığını görünce, ondan korktu.

16 Ama bütün İsrail ve Yahuda David'i seviyordu; çünkü onların önünde çıkıp giriyordu.

17 Saul David'e şöyle dedi, “İşte, büyük kızım Merav. Onu sana eş olarak vereceğim. Yalnız benim için cesur ol ve Yahve'nin savaşlarını yap.”

Çünkü Saul, “Benim elim onun üzerinde olmasın, ancak Filistliler’in eli onun üzerinde olsun.” diyordu.

18 David Saul'a, “Ben kimim, yaşamım, ya da İsrail'deki babamın ailesi ne ki, kralın damadı olayım?” dedi.

19 Ama Saul'un kızı Merav, David'e verilmesi gereken zamanda, Meholalı Adriel'e eş olarak verildi.

20 Saul'un kızı Mikal David'i seviyordu. Saul'a söylediler ve bu onun hoşuna gitti.

21 Saul, “Kızı ona vereceğim, böylece kız ona tuzak kuracak ve Filistliler'in eli ona karşı olacak” diyordu. Bunun üzerine Saul, David'e ikinci kez, “Bugün benim damadım olacaksın” dedi.

22 Saul, hizmetkârlarına, “David'le gizlice konuşup, 'İşte, kral senden hoşlanıyor ve bütün hizmetkârları seni seviyor. Şimdi kralın damadı ol' deyin” diye buyurdu.

23 Saul'un hizmetkârları bu sözleri David'in kulağına söylediler. David, “Ben yoksul ve az tanınan bir adamken, kralın damadı olmak size hafif bir şey mi geliyor?” dedi.

24 Saul'un hizmetkârları, “David böyle söyledi” diyerek kendisine bildirdiler.

25 Saul, “David'e söyleyin, ‘Kral, düşmanlarından öç almak için Filistliler’in yüz sünnet derisinden başka bir çeyiz istemiyor.’ ” dedi. Saul, David'in Filistliler'in elinden düşeceğini sanıyordu.

26 Hizmetkârları bu sözleri David'e ilettiklerinde, David kralın damadı olacağına sevindi. Teslim edilme gününden önce,

²⁷ David adamlarıyla birlikte kalkıp gitti ve Filistîler'den iki yüz adam öldürdü. Sonra David kralın damadı olabilmek için onların sünnet derilerini getirdi, onları tam sayısıyla krala verdiler. Bunun üzerine Saul, kızı Mikal'ı ona eş olarak verdi.

²⁸ Saul, Yahve'nin David'le birlikte olduğunu gördü ve anladı. Saul'un kızı Mikal de onu sevdi.

²⁹ Saul David'ten daha da çok korktu ve Saul sürekli olarak David'in düşmanı oldu.

³⁰ Filistîler'in beyleri de dışarı çıktılar, ve her dışarı çıktıklarında David, Saul'un bütün hizmetkârlarından daha akıllıca davranıyordu; öyle ki, adı oldukça saygınlıktı.

19

¹ Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün hizmetkârlarına David'i öldürmelerini söyledi. Ama Saul'un oğlu Yonatan, David'den çok hoşnuttu.

² Yonatan David'e şöyle dedi: "Babam Saul seni öldürmek istiyor. Şimdi lütfen sabah kendine dikkat et, gizli bir yerde otur ve saklan.

³ Ben dışarı çıkıp senin olduğun tarlada babamın yanında duracağım ve babamla senin hakkında konuşacağım; eğer bir şey görürsem sana bildireceğim."

⁴ Yonatan, babası Saul'a David'den iyilikle söz etti ve ona şöyle dedi: "Kralın hizmetkârına, David'e karşı günah işlemesine izin verme; çünkü sana karşı günah işlemedi, çünkü sana karşı işleri de çok iyiydi.

⁵ Çünkü canını eline koyup Filistli'yi vurdu ve Yahve bütün İsrail için büyük bir zafer

gerçekleştirdi. Bunu gördün ve sevindin. Öyleyse neden masum kana karşı günah işleyip nedensiz yere David'i öldüreceksin?"

⁶ Saul, Yonatan'ın sözünü dinledi; ve Saul, "Yaşayan Yahve'nin hakkı için, o öldürülmeyecektir" diye ant içti.

⁷ Yonatan David'i çağırdı ve Yonatan ona bütün bunları gösterdi. Sonra Yonatan, David'i Saul'a getirdi ve daha önce olduğu gibi onun önündeydi.

⁸ Yine savaş çıktı. David çıktı ve Filistliler'le savaştı ve onları büyük bir kıyımla öldürdü; ve onlar onun önünden kaçtılar.

⁹ Saul, elinde mızrağıyla evinde otururken, Yahve'den kötü bir ruh üzerindeydi; ve David eliyle müzik çalıyordu.

¹⁰ Saul, David'i mızrakla duvara çakmaya çalıştı, ama o Saul'un önünden yana kaydı; ve mızrağı duvara sapladı. David o gece kaçıp kurtuldu.

¹¹ Saul, David'i gözetlemek ve sabah onu öldürmek için evine haberciler gönderdi. David'in karısı Mikal, ona, "Eğer bu gece yaşamını kurtarmazsan yarın öldürüleceksin" dedi.

¹² Bunun üzerine Mikal, David'i pencereden aşağı indirdi. O gidip kaçtı ve kurtuldu.

¹³ Mikal terafimi alıp yatağa koydu ve başına keçi kılından bir yastık koydu ve üzerini giysilerle örttü.

¹⁴ Saul, David'i getirmek için haberciler gönderdiğinde kadın, "O hasta" dedi.

¹⁵ Saul, habercileri David'i görmeye gönderdi ve, "Onu yatağında getirin de öldüreyim" dedi.

¹⁶ Haberciler içeri girdiğinde, terafim yataktaydı ve başında keçi kılından bir yastık vardı.

17 Saul, Mikal'e, "Neden beni böyle kandırdın ve düşmanımı salıverdin de kurtuldu?" dedi.

Mikal, Saul'a, "Bana, 'Bırak beni! Seni neden öldüreyim?' dedi" diye yanıt verdi.

18 David kaçtı ve kurtuldu, Rama'daki Samuel'in yanına geldi ve Saul'un kendisine yaptığı her şeyi ona anlattı. O ve Samuel gidip Nayot'ta yaşadılar.

19 Saul'a, "İşte David Rama'daki Nayot'ta" diye bildirildi.

20 Saul, David'i yakalamak için haberciler gönderdi. Peygamber topluluğunun peygamberlik ettiğini ve Samuel'in de onların üzerinde baş olarak durduğunu görünce, Tanrı'nın Ruhu Saul'un habercilerinin üzerine geldi ve onlar da peygamberlik ettiler.

21 Saul'a bildirildiğinde, başka haberciler gönderdi ve onlar da peygamberlik ettiler. Saul üçüncü kez yine haberciler gönderdi ve onlar da peygamberlik ettiler.

22 Bunun üzerine Rama'ya gitti ve Seku'daki büyük kuyuya geldi ve "Samuel ve David nerede?" diye sordu.

Biri, "İşte, onlar Rama'daki Nayot'ta" dedi.

23 Oraya, Rama'daki Nayot'a gitti. Sonra Tanrı'nın Ruhu onun da üzerine geldi ve Rama'daki Nayot'a varana dek peygamberlik ederek gitti.

24 Üstündeki giysileri de çıkardı. Samuel'in önünde de peygamberlik etti ve bütün o gün ve bütün o gece çıplak yattı. Bu yüzden, "Saul da peygamberler arasında mı?" derler.

20

¹ David Rama'daki Nayot'tan kaçtı ve gelip Yonatan'a dedi: “Ne yaptım? Suçum ne? Babanın önünde günahım ne ki canımı arıyor?”

² Ona dedi: “Uzak olsun; ölmeyeceksin. İşte, büyük olsun küçük olsun, babam bana açmadan hiçbir şey yapmaz. Babam bu şeyi benden neden saklasın? Öyle değildir.”

³ Dahası David ant içip dedi: “Baban senin gözünde lütuf bulduğumu çok iyi biliyor; ve diyor, 'Yonatan bunu bilmesin, yoksa kederlenir; ama gerçekten yaşayan Yahve'nin hakkı için ve senin canın hakkı için, benimle ölüm arasında sadece bir adım var.’”

⁴ Sonra Yonatan David'e dedi: “Canın ne dilerse senin için onu yapacağım.”

⁵ David Yonatan'a dedi: “İşte, yarın yeni ay ve kralla birlikte yemeğe oturmaktan geri kalmamalıyım; ama bırak gideyim, üçüncü günün akşamına kadar kırdaki saklanayım.”

⁶ Eğer baban yokluğumu tamamen farkederse, de ki: ‘David, Beytlehem kentine koşmak için ciddiyetle benden izin istedi; çünkü orada bütün aile için yıllık kurban vardır.’

⁷ Eğer, ‘İyi’ derse, hizmetkârın esenliğe kavuşacaktır; ama öfkelenirse, bil ki onun tarafından kötülük kararlaştırılmıştır.

⁸ Bu yüzden hizmetkârına iyilikle davran, çünkü hizmetkârını kendinle Yahve'nin antlaşması içine soktun; ama bende kötülük varsa, beni kendin öldür; çünkü beni babana neden götürürsün?”

⁹ Yonatan, 'Senden uzak olsun! Çünkü babamın senin üzerine gelsin diye kötülük kararlaştırdığını bilseydim, bunu sana söylemez miydim?'

¹⁰ David, Yonatan'a, 'Baban sana sert yanıt verirse bana kim söyleyecek?' dedi.

¹¹ Yonatan, David'e, "Gel! Kıra çıkalım" dedi. İki birlikte kıra çıktılar.

¹² Yonatan David'e, "İsrael'in Tanrısı Yahve aracılığıyla, yarın bu saatlerde ya da üçüncü gün babamı soruşturduğumda, işte, David'e karşı iyilik varsa, o zaman sana gönderip açmaz mıyım?" dedi.

¹³ Eğer sana kötülük yapmak babamı hoşnut eder de bunu sana açmazsam ve seni esenlik içinde göndermezsem, Yahve Yonatan'a öyle, hatta daha da fazlasını yapsın. Yahve babamla olduğu gibi seninle de olsun.

¹⁴ Yahve'nin sevgi dolu iyiliğini ben ölmeyeyim diye yalnızca ben hayattayken göstermeyeceksin;

¹⁵ Yahve David'in bütün düşmanlarını yeryüzünden yok ettiği zaman bile, evimden sonsuza dek sevgi dolu iyiliğini kesmeyeceksin."

¹⁶ Böylece Yonatan David'in eviyle bir antlaşma yaptı ve şöyle dedi: "Yahve bunu David'in düşmanlarının elinden isteyecek."

¹⁷ Yonatan David'e olan sevgisinden dolayı ona yeniden ant içirtti; çünkü onu kendi canı gibi seviyordu.

¹⁸ Sonra Yonatan ona dedi: "Yarın yeni ay ve yokluğun farkedilecek, çünkü yerin boş olacak.

¹⁹ Üç gün kaldıktan sonra hemen inersin ve bu başladığında saklandığın o yere gelersin ve Ezel taşının yanında kalırsın.

20 Bir hedefe atıyormuş gibi, onun yanına üç ok atacağım.

21 İşte, gence, 'Git, okları bul!' diyeceğim. Eğer gence, 'İşte, oklar senin bu yanındadır. Onları al' dersem, o zaman gelirsin, çünkü yaşayan Yahve'nin hakkı için senin için esenlik vardır ve tehlike yoktur.

22 Ama eğer gence şunu dersem, 'İşte, oklar senden ötede', o zaman yoluna git, çünkü Yahve seni göndermiştir.

23 Senin ve benim aramda konuştuğumuz konuya gelince, işte, Yahve sonsuza dek seninle benim aramdadır."

24 Böylece David kırdı saklandı. Yeni ay gelince, Kral yemek yemek için oturdu.

25 Kral, öteki seferler gibi, duvarın yanındaki koltuğuna oturdu; ve Yonatan ayağa kalktı, Avner de Saul'un yanına oturdu, ama David'in yeri boştu.

26 Yine de Saul o gün bir şey söylemedi, çünkü "Ona bir şey olmuştur. Temiz değil. Kesin temiz değil." diye düşündü.

27 Yeni aydan sonraki gün, ikinci gün, David'in yeri boştu. Saul, oğlu Yonatan'a, "Neden Yişay'ın oğlu dün ya da bugün yemek yemeye gelmedi?" dedi.

28 Yonatan Saul'a şöyle yanıt verdi: "David Beytlehem'e gitmek için benden ciddiyetle izin istedi.

29 'Lütfen gitmeme izin ver, çünkü ailemizin kentte kurbanı var. Kardeşim orada olmamı buyurdu. Şimdi, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen gidip kardeşlerimi göreyim' dedi. Bu yüzden kralın sofrasına gelmedi."

³⁰ Bunun üzerine Saul Yonatan'a karşı öfkesi alevlendi ve ona şöyle dedi: “Ey sapık ve asi kadının oğlu, kendi utancın ve annenin çıplaklığının utancı için, Yişay'ın oğlunu kendine seçmiş olduğunu ben bilmiyorum muyum?”

³¹ Çünkü Yişay'ın oğlu yeryüzünde yaşadığı sürece sen de krallığın da sağlam olmayacak. Bu yüzden şimdi gönder de onu bana getir, çünkü kesinlikle ölecek!”

³² Yonatan babası Saul'a yanıt verip ona şöyle dedi: “Neden öldürülsün? Ne yaptı?”

³³ Saul ona vurmak için mızrağını fırlattı. Yonatan, babasının David'i öldürmeye kararlı olduğunu bundan anladı.

³⁴ Bunun üzerine Yonatan kızgın öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü yemek yemedi; çünkü David için kederliydi, çünkü babası ona utanç verici bir şekilde davranmıştı.

³⁵ Sabahleyin Yonatan, David'le birlikte belirlenen saatte kıra çıktı ve yanında genç bir çocuk vardı.

³⁶ Çocuğa, “Koş, attığım okları bul” dedi. Çocuk koşarken, onun ötesine bir ok attı.

³⁷ Çocuk Yonatan'ın atmış olduğu okun yerine gelince, Yonatan çocuğun ardından bağıarak, “Ok senin ötende değil mi?” dedi.

³⁸ Yonatan çocuğun ardından bağıarak, “Çabuk git! Acele et! Gecikme!” dedi. Yonatan'ın genci okları toplayıp efendisinin yanına geldi.

³⁹ Ama çocuk bir şey bilmiyordu. Konuyu yalnızca Yonatan ve David biliyordu.

⁴⁰ Yonatan silahlarını çocuğa verip, “Git, onları kente götür” dedi.

41 Çocuk gider gitmez, David güneyden kalktı, yüzüstü yere kapandı ve üç kez eğildi. Birbirlerini öptüler ve birbirleriyle ağladılar ve David en çok ağlayan oldu.

42 Yonatan David'e, "Esenlik içinde git, çünkü ikimiz de Yahve'nin adıyla ant içtik, 'Yahve benimle senin aranda, benim soyumla senin soyum arasında sonsuza dek' dedik." Kalkıp gitti; Yonatan da kente girdi.

21

1 Sonra David, kâhin Ahimelek'in yanına Nov'a geldi. Ahimelek titreyerek David'i karşılamaya geldi ve ona, "Neden yalnızsın ve yanında kimse yok?" dedi.

2 David kâhin Ahimelek'e, "Kral bana bir şey yapmamı buyurdu ve bana, 'Seni gönderdiğim iş ve sana buyurduğum şey hakkında kimse bir şey bilmesin. Gençleri belli bir yere gönderdim' dedi.

3 Şimdi elinin altında ne var? Lütfen elime beş somun ekmek ya da ne varsa ver."

4 Kâhin David'e yanıt verip, "Benim olağan ekmeğim yok, ancak kutsal ekmek var; keşke gençler kadından uzak dursalardı." dedi.

5 David kâhine yanıt verip ona, "Gerçekten, bu üç gündür her zamanki gibi kadınlar bizden uzak tutuldu. Dışarı çıktığımda, sıradan bir yolculuk olmasına rağmen, gençlerin kapları kutsalı. Bugün onların kapları daha ne kadar çok kutsal olacaktır?"

6 Kâhin ona kutsal ekmek verdi. Çünkü orada, Yahve'nin önünden alınan ve kaldırıldığı gün yerine sıcak ekmek konulan sergi ekmeğinden başka ekmek yoktu.

7 O gün Saul'un hizmetkârlarından biri, Yahve'nin önünde alıkonmuştu. Adı Edomlu Doeg olup Saul'un çobanlarının en iyisiydi.

8 David Ahimelek'e, "Elinin altında mızrak ya da kılıç yok mu?" dedi. "Kral'ın işi acele getirttiği için kılıcımı ya da silahlarımı yanımda getirmedim."

9 Kâhin, "İşte, Ela Vadisi'nde öldürdüğün Filistli Golyat'ın kılıcı burada, efodun arkasında bir beze sarılı. Onu almak istiyorsan al, çünkü burada ondan başka yok." dedi. David, "Onun gibisi yok." dedi.

10 David o gün Saul'dan korktuğu için kalkıp kaçtı ve Gat Kralı Akiş'in yanına gitti.

11 Akiş'in hizmetkârları ona, "Bu ülkenin kralı David değil mi? Dans ederekbirbirlerine: Saul binlerini vurdu, David'de onbinlerini diye onun hakkında ezgi söylemediler mi?" dediler.

12 David bu sözleri yüreğinde sakladı ve Gat Kralı Akiş'ten çok korktu.

13 Onların önünde tavrını değiştirdi, elinde kendisini deli gibi gösterdi, kapının kanatlarına tırmaladı, salyasını sakalına akıttı.

14 Bunun üzerine Akiş hizmetkârlarına, "Bakın, görüyorsunuz bu adam deli. Öyleyse onu neden bana getirdiniz?" dedi.

15 "Delilerden yoksun muyum ki, bu adamı delilik etsin diye önüme getirdiniz? Bu adam evime girmeli mi?"

22

1 David oradan ayrılıp Adullam'ın Mağarası'na kaçtı. Kardeşleri ve babasının bütün evi bunu

duyunca, oraya, onun yanına indiler.

² Sıkıntıda olan herkes, borçlu olan herkes ve hoşnutsuz olan herkes onun yanına toplandı. O da onların üzerinde komutan oldu. Yanında dört yüz kadar adam vardı.

³ David oradan Moav'ın Mispesine gitti ve Moav Kralı'na, "Lütfen, Tanrı'nın benim için ne yapacağını bilene dek babam ve annemin çıkıp yanınıza gelsin" dedi.

⁴ Onları Moav Kralı'nın önüne getirdi, David de kalede olduğu sürece onunla birlikte yaşadılar.

⁵ Peygamber Gad David'e, "Kalede kalma. Ayrıl ve Yahuda diyarına git" dedi.

Bunun üzerine David ayrıldı ve Heret ormanına girdi.

⁶ Saul, David'le yanında olan adamların bulunduğunu duydu. Saul, elinde mızrağıyla Giva'ya, Rama'daki tamarisk ağacının altında oturuyordu. Bütün hizmetkârları da çevresinde duruyordu.

⁷ Saul, çevresinde duran hizmetkârlarına, "Şimdi dinleyin, ey Benyaminliler! Yişay'ın oğlu hepinize tarla ve bağ mı verecek? Hepinizi binbaşı ve yüzbaşı mı yapacak?"

⁸ Bu yüzden mi hepiniz bana karşı düzen kurdunuz? Oğlum Yişay'ın oğluyla antlaşma yaptığında da bana açan olmadı, sizden bana hiç acıyan da yok, bugün olduğu gibi oğlumun hizmetkârımı bana karşı kıskırttığını, pusuya yattığını bana açan olmadı." dedi.

⁹ Saul'un hizmetkârlarının yanında duran Edomlu Doeg, "Yişay'ın oğlunun Nov'a, Ahituv oğlu Ahimelek'in yanına geldiğini gördüm" diye yanıt verdi.

10 O, onun için Yahve'ye danıştı, ona yiyecek verdi ve ona Filistli Golyat'ın kılıcını verdi.”

11 Bunun üzerine kral, Ahituv oğlu kâhin Ahimelek'i ve babasının bütün evini, Nov'daki kâhinleri çağırarak için adam gönderdi; hepsi krala geldiler.

12 Saul, “Şimdi dinle, ey Ahituv oğlu!” dedi.

O, “İşte buradayım, efendim!” diye yanıt verdi.

13 Saul, “Sen ve Yişay oğlu, neden bana karşı düzen kurdunuz? Ona ekmek ve kılıç verdin ve bugün olduğu gibi bana karşı çıkıp pusuya yatması için Tanrı'ya danıştın?” dedi.

14 Ahimelek krala yanıt verip şöyle dedi: “Bütün hizmetkârların arasında David kadar sadık olan var mı? Kral'ın damadı, muhafızlarının komutanı ve evinde saygı duyulan kişi kimdir?”

15 Tanrı'ya onun için danışmaya bugün mü başladım? Benden uzak olsun! Kral hizmetkârına ve babamın bütün evi üzerine bir şey yüklemesin; çünkü hizmetkârın bunların hiçbirini, azını ya da çoğunu bilmiyordu.”

16 Kral, “Ey Ahimelek, sen ve babanın bütün evi kesinlikle öleceksiniz,” dedi.

17 Kral, çevresinde duran muhafıza, “Dön ve Yahve'nin kâhinlerini öldür, çünkü onların eli de David'le birlikte ve onun kaçtığını biliyorlardı ve bana açmadılar,” dedi. Ama kralın hizmetkârı Yahve'nin kâhinlerine saldırmak için ellerini uzatmadı.

18 Kral Doeg'e, “Dön ve kâhinlere saldır!” dedi.

Edomlu Doeg döndü ve kâhinlere saldırdı ve o gün keten efod giyen seksen beş kişiyi öldürdü.

¹⁹ Kâhinler kenti Nov'u kılıçtan geçirdi; erkekleri, kadınları, çocukları, emzikteki bebekleri, sığırları, eşekleri, koyunları kılıçtan geçirdi.

²⁰ Ahituv oğlu Ahimelek'in oğullarından biri olan Aviyatar adlı biri kurtuldu ve David'in ardından kaçtı.

²¹ Aviyatar, David'e Saul'un Yahve'nin kâhinlerini öldürdüğünü söyledi.

²² David, Aviyatar'a, “O gün, Edomlu Doeg oradaydı, Saul'a mutlaka söyleyeceğini biliyordum. Babanın evindeki bütün insanların ölümünden ben sorumluyum.

²³ Benimle kal. Korkma, çünkü benim yaşamımı arayan senin yaşamını da arıyor. Benimle güvende olacaksın.” dedi.

23

¹ David'e, “İşte Filistîler Keila'ya karşı savaşıyor ve harman yerlerini soyuyorlar” diye bildirildi.

² Bunun üzerine David Yahve'ye danışıp, “Gidip bu Filistîleri vurayım mı?” dedi. Yahve David'e, “Git Filistîleri vur ve Keila'yı kurtar” dedi.

³ David'in adamları ona, “İşte, biz burada Yahuda'da korkuyoruz. Filistî ordularına karşı Keila'ya gidersek daha da çok korkarız?” dediler.

⁴ Bunun üzerine David yine Yahve'ye danıştı. Yahve ona, “Kalk, Keila'ya in; çünkü Filistîleri senin eline teslim edeceğim” dedi.

⁵ David ve adamları Keila'ya gidip Filistîlerle savaştılar, hayvanlarını alıp götürdüler ve onları büyük bir kıyımla öldürdüler. Böylece David Keila sakinlerini kurtardı.

6 Ahimelek oğlu Aviyatar, David'in yanına, Keila'ya kaçtığında, elinde bir efodla aşağı indi.

7 Saul'a, David'in Keila'ya geldiği bildirildi. Saul, "Tanrı onu elime teslim etti, çünkü kapıları ve sürgüleri olan bir kente girerek kapandı" dedi.

8 Saul Keila'ya inmek için David'i ve adamlarını kuşatmak için bütün halkı savaşa çağırdı.

9 David, Saul'un kendisine kötülük tasarladığını biliyordu. Kâhin Aviyatar'a, "Efodu buraya getir" dedi.

10 David, "Ey İsrail'in Tanrısı Yahve, benim uğruma kenti yok etmek için Saul'un Keila'ya gelmeye çalıştığını bu hizmetkârın kesin olarak duydu" dedi.

11 Keila halkı beni onun eline teslim edecek mi? Saul, hizmetkârının duyduğu gibi aşağı inecek mi? Ey İsrail'in Tanrısı Yahve, sana yalvarırım hizmetkârına söyle."

Yahve, "O inecek" dedi.

12 David, "Keilalılar beni ve adamlarımı Saul'un eline teslim edecekler mi?" diye sordu.

Yahve, "Sizi teslim edecekler" dedi.

13 David ve yaklaşık altı yüz kişi olan adamları kalkıp Keila'dan ayrıldılar ve gidebildikleri her yere gittiler. Saul, David'in Keila'dan kaçtığını öğrendi ve oraya gitmekten vazgeçti.

14 David çölde, kalelerde kaldı ve Zif Çölü'ndeki dağlık bölgede kaldı. Saul her gün onu aradı, ama Tanrı onu onun eline teslim etmedi.

15 David, Saul'un yaşamını aramaya çıktığını gördü. David, Zif Çölü'nde ormandaydı.

16 Saul'un oğlu Yonatan kalkıp ormana, David'in yanına gitti ve Tanrı'da onun elini güçlendirdi.

17 Ona, “Korkma, çünkü babam Saul’un eli seni bulamayacak; ve sen İsrail’in üzerine kral olacaksın, ben de senden sonra ikinci olacağım; babam Saul da bunu biliyor” dedi.

18 İki de Yahve'nin önünde bir antlaşma yaptılar. Sonra David ormanda kaldı, Yonatan da evine gitti.

19 Zifliler Giva'ya Saul’un yanına çıkıp, “David bizimle birlikte ormandaki kalelerde, çölün güneyindeki Hakila tepesinde saklanmıyor mu?” dediler.

20 Şimdi bu yüzden, ey kral, aşağı in. Canının bütün istediğine göre, aşağı in; bizim görevimiz onu kralın eline teslim etmek olacak.

21 Saul, “Yahve tarafından kutsanasınız, çünkü bana acıdınız” dedi.

22 Lütfen daha da emin olun, onun yerini ve inini, orada onu kimin gördüğünü bilin ve görün; Çünkü bana onun çok kurnaz olduğu söylendi.

23 Bu yüzden görün ve saklandığı bütün yerleri tanıyın; ve kesin bilgiyle bana geri dönün, ben de sizinle geleceğim. Öyle olacak ki, eğer o diyardaysa, onu Yahuda'nın bütün binleri arasında arayacağım.”

24 Kalktılar ve Saul'un önünde Zif'e gittiler; fakat David ve adamları, çölün güneyindeki Arava'da, Maon Çölü'ndeydiler.

25 Saul'la adamları onu aramaya gittiler. David'e bildirildiğinde, kayaya indi ve Maon Çölü'nde kaldı. Saul bunu duyunca Maon çölünde David'in peşine düştü.

26 Saul dağın bu tarafına, David'le adamları da dağın o tarafına gittiler; ve David, Saul'dan

koroktuğu için aceleyle oradan kaçtı; çünkü Saul ve adamları onları yakalamak için David'in ve adamlarının etrafını sardılar.

²⁷ Ama Saul'a bir haberci gelip şöyle dedi: "Acele edin, gelin, çünkü Filistliler ülkeye baskın yaptılar!"

²⁸ Bunun üzerine Saul David'i kovalamaktan vazgeçip Filistliler'e karşı gitti. Bu nedenle oraya Sela Hammahlekot denildi.

²⁹ David oradan çıkıp En Gedi'nin kalelerinde yaşadı.

24

¹ Saul Filistliler'in peşinden döndüğünde kendisine, "İşte David, En Gedi Çölü'nde" denildi.

² Bunun üzerine Saul bütün İsrail'den üç bin seçme adamı alıp yaban keçilerinin kayalıkları üzerinde David'le adamlarını aramaya gitti.

³ Bir mağaranın bulunduğu yol kenarındaki koyun ağılların geldi; ve Saul ihtiyacını gidermek için içeri girdi. Şimdi David ve adamları mağaranın en iç kısımlarında kalıyorlardı.

⁴ David'in adamları ona şöyle dediler: "İşte, Yahve'nin sana söylediği gün: 'İşte, düşmanını eline teslim edeceğim ve sen ona sana iyi gelene göre yapacaksın.'" Bunun üzerine David ayağa kalktı ve Saul'un kaftanının eteğini gizlice kesti.

⁵ Daha sonra David'in yüreği, Saul'un eteğini kestiği için kendisini suçladı.

⁶ Adamlarına şöyle dedi: "Efendim Yahve'nin meshettiği kişiye böyle bir şey yapmaktan, ona elimi uzatmaktan Yahve beni korusun, çünkü o Yahve'nin meshettiğidir."

7 Bunun üzerine David adamlarını bu sözlerle durdurdu ve Saul'a karşı kalkmalarına izin vermedi. Saul mağaradan kalkıp yoluna devam etti.

8 Daha sonra David de kalkıp mağaradan çıktı ve "Efendim kral!" diyerek Saul'un ardından bağırdı.

Saul arkasına baktığında David yüzünü yere eğerek saygı gösterdi.

9 David Saul'a şöyle dedi: "Neden, 'İşte David senin zararını arıyor' diyen insanların sözünü dinliyorsun?"

10 İşte, bugün gözlerin Yahve'nin bugün mağarada seni nasıl elime teslim ettiğini gördü. Bazıları seni öldürmem için beni kışkırttı ama ben seni esirgedim. 'Efendime elimi uzatmayacağım, çünkü o Yahve'nin meshettiğidir' dedim.

11 Üstelik baba, işte, evet, kaftanının eteğinin elimde olduğunu gör; çünkü ben senin kaftanının eteğini kestim ve seni öldürmedim, bil ve gör ki, benim elimde ne kötülük ne de başkaldırı vardır. Yaşamımı almak için onu avladığın halde, ben sana karşı günah işlemedim.

12 Yahve benimle senin aranda hükük versin ve Yahve senden öcümü alsın; ama benim elim senin üzerinde olmayacak.

13 Eskilerin özdeyişinin dediği gibi: 'Kötülülerden kötülük gelir' ama benim elim senin üzerinde olmayacak.

14 İsrail Kralı kime karşı çıktı? Kimi kovalıyor? Ölü bir köpeği mi? Bir pireyi mi?

15 Bu nedenle Yahve yargıç olsun, seninle aramda hüküm versin, görsün, davamı savunsun ve beni senin elinden kurtarsın."

16 Öyle oldu ki, David Saul'a bu sözleri söylemeyi bitirdiğinde Saul şöyle dedi: “Bu senin sesin mi, oğlum David?” Saul sesini yükseltip ağladı.

17 David'e şöyle dedi: “Sen benden daha doğrusun; çünkü sen bana iyilik yaptın, oysa ben sana kötülük yaptım.

18 Bugün bana ne kadar iyi davrandığını açıkladın, çünkü Yahve beni eline teslim ettiğinde beni öldürmedin.

19 Çünkü eğer biri düşmanını bulursa, onun zarar görmeden gitmesine izin verir mi? Bu nedenle bugün bana yaptıklarından dolayı Yahve seni iyilikle ödüllendirsin.

20 Şimdi işte, senin kesinlikle kral olacağını ve İsrail Krallığı'nın senin elinde pekiştirileceğini biliyorum.

21 Şimdi bana, benden sonra soyumu kesmeyeceğine ve adımları babamın evinden yok etmeyeceğine Yahve aracılığıyla ant iç.”

22 David Saul'a ant içti. Saul evine gitti ama David ve adamları kaleye çıktılar.

25

1 Samuel öldü; ve bütün İsrail toplanıp onun için yas tuttu ve onu Rama'daki evine gömdüler.

Sonra David kalkıp Paran Çölü'ne indi.

2 Malları Karmel'de olan Maon'da bir adam vardı; ve adam çok büyüktü. Üç bin koyunu ve bin keçisi vardı; ve Karmel'de koyunlarını kırkıyordu.

3 Adamın adı Naval'dı; karısının adı da Avigail'di. Bu kadın akıllı ve güzel bir yüzü vardı; ama adam huysuz ve işlerinde kötüydü. Kaleb'in evindendi.

4 David çölde Naval'ın koyunlarını kırdığını duydu.

5 David on genç gönderdi; David gençlere şöyle dedi: “Karmel'e çıkın, Naval'ın yanına gidin ve onu benim adımla selamlayın.

6 Ona, 'Çok yaşa! Sana esenlik olsun! Evinde esenlik olsun! Sahip olduğunu her şeye esenlik olsun! deyin.

7 Şimdi kırkıcılarının olduğunu duydum. İşte, senin çobanların yanımızdaydı ve onlara zarar vermedik. Karmel'de oldukları bütün zaman boyunca onlardan hiçbir şey eksilmedi.

8 Gençlerinize sorun, size anlatacaklardır. Bu nedenle gençler senin gözünde lütuf bulsun, çünkü biz iyi günde geldik. Lütfen eline geleni, hizmetkârlarına ve oğlun David'e ver.”

9 David'in adamları gelince, David'in adına bütün bu sözleri Naval'a söyleyip beklediler.

10 Naval, David'in hizmetkârlarına şöyle yanıt verdi: “David de kimdir? Yişay'ın oğlu da kim? Bugünlerde efendilerinden kopan pek çok hizmetkâr var.

11 O halde ekmeğimi, suyum ve kırkıcılarım için kestiğim etimi alıp nereden geldiklerini bilmediğim adamlara mı vereyim?”

12 Bunun üzerine David'in adamları yollarına dönüp geri gittiler ve gelip bütün bu sözleri ona bildirdiler.

13 David adamlarına, “Herkes kılıcını kuşansın!” dedi. Herkes kılıcını kuşandı. David de kılıcını kuşandı. Yaklaşık dört yüz kişi David'i takip etti ve iki yüz kişi eşyaların yanında kaldı.

14 Ama gençlerden biri Naval'ın karısı Avigail'e şöyle dedi: “İşte, David efendimize selamlamak için çölden ulaklar gönderdi; o da onları aşıladı.

15 Ama adamlar bize çok iyi davrandılar, zarar görmedik ve kırlarda onlarla birlikte gittiğimiz sürece hiçbir şeyiniz eksilmedi.

16 Koyunları güderken onlarla birlikteyken, gece gündüz bize duvar oldular.

17 Şimdi ne yapacağını bil ve düşün; çünkü efendimize ve onun bütün evine karşı kötülük kararlaştırılmıştır, çünkü o, o kadar değersiz bir adamdır ki, kimse onunla konuşamaz.”

18 Bunun üzerine Avigail acele edip iki yüz somun ekmek, iki tulum şarap, hazırlanmış beş koyun, beş sea kavrulmuş tahıl, yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz parça kurutulmuş incir alıp eşeklerin üzerine yükletti.

19 Gençlerine, “Önümden gidin” dedi. İşte, ben arkanızdan geliyorum.” Ama kocası Naval'a haber vermedi.

20 Eşeğine binip dağın görünmez yanından inerken, işte, David'le adamları ona doğru indiler, o da onlarla karşılaştı.

21 David şöyle demişti: “Bu adamın çölde sahip olduğu her şeyi boşuna korudum, böylece ona ait olan hiçbir şey eksilmedi. O bana iyilik yerine kötülükle karşılık verdi.

22 Eğer sabah ışığına dek onun bütün erkeklerinden birini bırakırsam Tanrı David'in düşmanlarına öyle, hatta daha fazlasını yapsın.”

23 Avigail David'i görünce aceleyle eşeğinden indi ve David'in önünde yüz üstü düştü ve yere kapandı.

24 Kadın onun ayaklarına kapanıp şöyle dedi: “Benim üzerime, efendim, suç benim üzerime olsun! Lütfen hizmetkârın kulaklarına konuşsun. Hizmetkârının sözlerini duy.

25 Lütfen, efendim bu değersiz adama, Naval'a aldırış etmesin; çünkü adı nasılsa kendisi de öyledir. Onun adı Naval'dır ve kendisinde akılsızlık vardır; ama ben, hizmetkârın, efendimin gönderdiği genç adamlarını görmedim.

26 Bu nedenle, efendimiz, yaşayan Yahve'nin hakkı için ve senin canının hakkı için, Yahve seni kan suçundan ve kendi ellerinle oç almaktan alıkoyduğuna göre, şimdi düşmanların ve efendimin kötülüğünü arayanlar Naval gibi olsunlar.

27 Şimdi hizmetkârının efendime getirdiği bu hediye, efendimin ardından giden gençlere verilsin.

28 Lütfen hizmetkârının suçunu bağışla. Çünkü Yahve, efendimi mutlaka emin bir ev yapacaktır; çünkü efendim, Yahve'nin savaşlarında savaşıyor. Bütün günlerin boyunca sende kötülük bulunmayacaktır.

29 İnsanlar seni kovalamak ve canını aramak için ayağa kalksa da, efendimin canı Tanrın Yahve'nin yanında yaşam demeti içinde bağlı olacaktır. Düşmanlarının canlarını sapanın ortasından atar gibi atacaktır.

30 Öyle olacak ki, Yahve efendimize senin hakkında söylediği bütün iyilikleri yerine getirdiğinde ve seni İsrail'in üzerine hükümdar atadığında,

31 nedensiz yere kan dökmüş ve efendime kendisi için oç almış olması, sana keder ve efendime

yürek kırıklığı olmayacaktır. Yahve efendime iyilikle davrandığında, hizmetkârını hatırla.”

³² David Avigail'e şöyle dedi: “Bugün beni karşılamak üzere seni gönderen İsrail'in Tanrısı Yahve'ye övgüler olsun!

³³ Bugün beni kan suçundan ve kendi elimle öç almaktan alıkoyan sağduyuna ve sana ne mutlu.

³⁴ Çünkü gerçekten de, sana zarar vermekten beni alıkoyan, İsrail'in Tanrısı yaşayan Yahve'nin hakkı için, eğer acele edip beni karşılamaya gelmeseydin, sabahın ilk ışığına dek Naval'ın erkeklerinden biri bile kalmazdı.”

³⁵ Böylece David, kadının kendisine getirdiğini onun elinden aldı. Sonra ona şöyle dedi: “Esenlikle evine çık. İşte, sözünü dinledim ve isteğini kabul ettim.”

³⁶ Avigail Naval'ın yanına geldi; ve işte, adam evinde kral ziyafeti gibi bir ziyafet düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan Naval'ın yüreği içinde sevinçliydi. Bu nedenle sabah ışığına dek ona hiçbir şey söylemedi.

³⁷ Sabahleyin Naval'dan şarap çıktığında karısı ona şunları söyledi; ve yüreği içinde öldü, taş gibi oldu.

³⁸ Yaklaşık on gün sonra Yahve, Naval'ı vurdu, o da öldü.

³⁹ David Naval'ın öldüğünü duyunca şöyle dedi: “Benim Naval'ın elinden olan utancımın davasını gören ve hizmetkârını kötülükten alıkoyan Yahve'ye övgüler olsun. Yahve, Naval'ın yaptığı kötülükleri kendi başı üzerine döndürdü.”

David, Avigail'i kendine eş olarak almak için onunla konuşmak üzere adamlar gönderdi.

40 David'in hizmetkârları Karmel'e, Avigail'in yanına vardıklarında onunla konuşup, "Seni kendisine eş olarak almamız için David bizi sana gönderdi" dediler.

41 Kadın kalkıp yüzüstü yere eğildi ve şöyle dedi: "İşte, hizmetkârın, efendimin hizmetkârlarının ayaklarını yıkamak için bir hizmetkârdır."

42 Avigail aceleyle kalktı ve onu takip eden beş kadın hizmetçisiyle birlikte eşeğe bindi; ve David'in ulaklarının ardınca gitti ve onun karısı oldu.

43 David Yizreelli Ahinoam'ı da aldı; ve ikisi de onun karısı oldu.

44 Saul, David'in karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli Laiş oğlu Palti'ye vermişti.

26

1 Zifliler Giva'daki Saul'a gelip şöyle dediler: "David çölün önündeki Hakila Tepesi'nde saklanmıyor mu?"

2 Bunun üzerine Saul kalkıp Zif Çölü'nde David'i aramak üzere İsrail'den seçme üç bin adamıyla birlikte Zif Çölü'ne indi.

3 Saul çölün önündeki Hakila Tepesi'nde, yol kenarında ordugâh kurdu. Ancak David çölde kaldı ve Saul'un çölde kendisinden sonra girdiğini gördü.

4 Bunun üzerine David gözcüler gönderdi ve Saul'un kesinlikle gelmiş olduğunu anladı.

5 O zaman David kalkıp Saul'un ordugâh kurduğu yere geldi; ve David, Saul'un, ordusunun komutanı Ner oğlu Avner ile birlikte yattığı yeri gördü. Saul arabaların bulunduğu yerin içinde yatıyordu, halk da onun çevresinde konaklamıştı.

6 Bunun üzerine David Hititli Ahimelek'e ve Yoav'ın kardeşi Seruya oğlu Avişay'a yanıt verip şöyle dedi: “Kim benimle Saul'un yanına, ordugâha inecek?”

Avişay, “Ben de seninle ineceğim” dedi.

7 David'le Avişay geceleyin halkın yanına geldiler ve işte, Saul arabaların bulunduğu yerde uyuyordu, mızrağı başında yere saphıydı; Avner ve halk onun çevresinde yatıyorlardı.

8 Bunun üzerine Avişay David'e şöyle dedi: “Tanrı bugün düşmanını senin eline teslim etti. Şimdi lütfen izin ver onu mızrakla bir vuruşta yere çakayım, ona ikinci kez vurmayacağım.”

9 David Avişay'a, “Onu öldürme, çünkü kim Yahve'nin meshedilmişine elini uzatıp da suçsuz olabilir?” dedi.

10 David şöyle dedi: “Yaşayan Yahve'nin hakkı için, Yahve onu vuracaktır; ya da günü gelip ölecektir; ya da savaşa gidip yok olacaktır.

11 Yahve'nin meshettiğine elimi uzatmaktan Yahve beni menetsin; ama şimdi lütfen başındaki mızrağı ve su matarasını al da gidelim.”

12 O zaman David, Saul'un başından mızrağını ve su matarasını alıp gitti. Kimse onu görmedi, bilmiyordu ve hiçbiri uyanmadı; çünkü hepsi uyuyordu, çünkü üzerlerine Yahve'den derin bir uyku düşmüştü.

13 David karşı yakaya geçip uzaktaki dağın tepesinde durdu; aralarında büyük bir mesafe vardı;

14 ve David halka ve Ner oğlu Avner'e, “Yanıt vermiyor musun, Avner?” diye bağırdı.

O zaman Avner şöyle yanıt verdi: “Krala seslenen sen kimsin?”

15 David Avner'e, "Sen erkek değil misin?" dedi. İsrail'de senin gibi kim var? O halde neden efendin krala bekçilik etmedin? Çünkü halktan biri efendin kralı yok etmek için geldi.

16 Yaptığın bu iyi bir şey değil. Yaşayan Yahve'nin hakkı için ölümü hak ettiniz, çünkü efendinize, Yahve'nin meshettiğine bekçilik etmediniz. Şimdi kralın mızrağının ve başındaki su matarasının nerede olduğunu görün."

17 Saul David'in sesini tanıdı ve şöyle dedi: "Bu senin sesin mi, oğlum David?"

David, "Efendim, ey kral, bu benim sesimdir" dedi.

18 "Efendim neden hizmetkârını kovalıyor?" dedi. Ben ne yaptım? Elimde ne kötülük var?

19 Şimdi lütfen efendim kral, hizmetkârının sözlerini duysun. Eğer seni bana karşı kıskırtan Yahve ise, bir sunu kabul etsin. Ama eğer bunlar insan çocuklarıysa, onlar Yahve'nin önünde lanetli olsunlar; çünkü Yahve'nin mirasına tutunmayayım diye, 'Git, başka ilâhlara hizmet et!' diyerek beni bugün kovdular.

20 Şimdi, Yahve'nin önünden uzakta kanım yere düşmesin; çünkü İsrail Kralı dağlarda keklik avlayan biri gibi bir pire aramaya çıktı."

21 Bunun üzerine Saul şöyle dedi: "Günah işledim. Geri dön oğlum David; çünkü artık sana zarar vermeyeceğim, çünkü bugün hayatım senin gözünde değerliydi. İşte ben akılsızlık ettim ve çok fazla yanlış yaptım."

22 David şöyle yanıt verdi: "İşte mızrak, ey kral! Gençlerden biri gelsin de onu alsın.

23 Yahve herkese doğruluğuna ve sadakatine göre verecektir; çünkü Yahve bugün seni elime teslim etti ve ben de Yahve'nin meshedilmişine elimi uzatmadım.

24 İşte, bugün benim gözümde senin yaşamın sayıldığı gibi, Yahve'nin gözünde de benim yaşamım sayılsın ve O beni her türlü baskıdan kurtarsın.”

25 Bunun üzerine Saul David'e şöyle dedi: “Sen kutsanasın, oğlum David. Sen hem yiğitlik yapacaksın hem de mutlaka galip geleceksin.”

Böylece David kendi yoluna gitti ve Saul da kendi yerine döndü.

27

1 David yüreğinden şöyle dedi: “Ben de bir gün Saul'un eliyle yok olacağım. Benim için Filist diyarına kaçmaktan daha iyi bir şey yoktur; Saul da benden ve İsrail'in bütün sınırlarında beni aramaktan artık umudunu kesecek. Böylece onun elinden kurtulacağım.

2 David kalkıp yanındaki altı yüz adamla birlikte Gat Kralı Maok oğlu Akiş'in yanına geçti.

3 David, kendisi ve adamları, her biri ev halkıyla, David da iki karısı Yizreelli Ahinoam ve Naval'ın karısı Karmelli Avigaıl ile birlikte Gat'ta Akiş'le birlikte yaşadı.

4 David'in Gat'a kaçtığı Saul'a bildirildi, böylece onu aramayı bıraktı.

5 David Akiş'e şöyle dedi: “Eğer şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, bana ülkedeki kentlerden birinde yer versinler, orada oturayım. Çünkü

hizmetkârın neden kral kentinde seninle birlikte otursun?”

⁶ Akiş o gün ona Ziklag'ı verdi; bu nedenle Ziklag bugüne dek Yahuda krallarınınındır.

⁷ David'in Filistliler'in diyarında yaşadığı günlerin sayısı tam bir yıl dört aydı.

⁸ David'le adamları çıkıp Geşurlular'a, Girzliler'e ve Amalekliler'e baskın düzenlediler; çünkü bunlar, Şur yolunda, Mısır diyarına kadar, ülkenin eskiden beri sakinleriydi.

⁹ David ülkeyi vurdu, hiçbir erkeği ve kadını sağ bırakmadı; koyunları, sığırları, eşekleri, develeri ve giysileri aldı. Sonra dönüp Akiş'in yanına geldi.

¹⁰ Akiş, “Bugün kimlere karşı baskın düzenlediniz?” dedi. David, “Yahuda'nın güneyine, Yerahmeelliler'in güneyine ve Kenliler'in güneyine karşı” dedi.

¹¹ “David şunu yaptı, 'Bizim hakkımızda söylemesinler' diyerek, David onları Gat'a getirmek için ne erkek ne de kadın sağ bırakmadı. Filistliler diyarında yaşadığı bütün zaman boyunca da böyle yaptı.’”

¹² Akiş, David'e güvenerek şöyle dedi: “O, halkı İsrail'i kendisinden tamamen nefret ettirdi. Bu nedenle sonsuza kadar benim hizmetkârım olacak.”

28

¹ O günlerde Filistliler İsrail'le savaşmak üzere ordularını savaşa topladılar. Akiş, David'e, “Sen ve adamların benimle birlikte orduda çıkacağınızı kesin bilin” dedi.

² David Akiş'e, “Onun için hizmetkârının neler yapabileceğini bileceksin” dedi.

Akiş, David'e, "Bu yüzden seni sonsuza dek korumam yapacağım" dedi.

³ Samuel ölmüştü ve bütün İsrail onun için yas tutup onu Rama'da, kendi kentinde gömmüştü. Saul, ruh çağırانları ve büyücülerini ülkeden göndermişti.

⁴ Filistliler bir araya toplandılar ve gelip Şunem'de ordugâh kurdular; Saul da bütün İsrail'i bir araya topladı, onlar da Gilboa'da ordugâh kurdular.

⁵ Saul Filist ordusunu görünce korktu ve yüreği çok titredi.

⁶ Saul Yahve'ye sorduğunda Yahve ona rüyalarla, Urim'le ya da peygamberlerle yanıt vermedi.

⁷ Bunun üzerine Saul hizmetkârlarına, "Bana ruh çağırان bir kadın arayın da ona gidip sorayım" dedi.

Hizmetkârları ona, "İşte, Endor'da ruh çağırان bir kadın var" dediler.

⁸ Saul kılık değiştirip başka giysiler giydi ve kendisi ve yanındaki iki adamla birlikte gittiler; geceleyin kadının yanına geldiler. Sonra şöyle dedi: "Lütfen benim için ruha danış ve sana adını vereceğim kişiyi bana çıkar."

⁹ Kadın ona şöyle dedi: "İşte, Saul'un ne yaptığını, ruh çağırانları ve büyücülerini ülkeden nasıl attığını biliyorsun. O halde neden beni öldürmek için hayata tuzak kuruyorsun?"

¹⁰ Saul ona Yahve aracılığıyla ant içerek şöyle dedi, "Yaşayan Yahve'nin hakkı için, bu şeyden dolayı sana hiç ceza gelmeyecektir."

¹¹ O zaman kadın, "Sana kimi çıkarayım?" dedi. "Benim için Samuel'i çıkar" dedi.

12 Kadın Samuel'i görünce yüksek sesle bağırdı; kadın Saul'la konuşup dedi: “Beni neden kandırdın? Çünkü sen Saul'sun!”

13 Kral ona şöyle dedi: “Korkma! Ne görüyorsun?” Kadın Saul'a, “Yerden bir ilâhın çıktığını görüyorum” dedi.

14 Ona, “Neye benziyor?” dedi.

“Yaşlı bir adam geliyor. Üzerinde bir kaftan var.” Saul onun Samuel olduğunu anladı ve yüzüstü yere kapanıp saygı gösterdi.

15 Samuel Saul'a, “Beni çıkararak neden rahatsız ettin?” dedi.

Saul şöyle yanıt verdi: “Çok sıkıntılıyım; Çünkü Filistliler bana karşı savaşıyorlar ve Tanrı benden ayrıldı ve artık bana ne peygamberlerle ne de rüyalarla yanıt veriyor. Bu nedenle ne yapacağımı bana bildirmen için seni çağırdım.”

16 Samuel şöyle dedi: “Madem Yahve senden ayrılmış ve senin düşmanın olmuş, öyleyse neden bana soruyorsun?”

17 Yahve benim aracılığım ile söylediği gibi sana yaptı. Yahve krallığı elinden kopardı ve onu komşuna, David'e verdi.

18 Sen Yahve'nin sözünü dinlemediğin ve Amalek'e olan kızgın gazabını yerine getirmediğin için, Yahve bugün sana bu şeyi yaptı.

19 Dahası Yahve İsrail'i de seninle birlikte Filistliler'in eline teslim edecek; ve yarın sen ve oğulların benimle olacaksınız. Yahve İsrail ordusunu da Filistlilerin eline teslim edecek.”

20 Bunun üzerine Saul boylu boyuna ansızın yere düştü ve Samuel'in sözleri yüzünden dehşete

kapıldı. Bütün gün ya da bütün gece boyunca hiç ekmek yemediğinden gücü yoktu.

21 Kadın Saul'un yanına gelip onun çok sıkıntılı olduğunu gördü ve ona şöyle dedi: “İşte, hizmetkârın senin sözünü dinledi, ben de yaşamımı elime koydum ve bana söylediğin sözleri dinledim.

22 Bu nedenle şimdi lütfen hizmetkârının sözünü dinle de önüne bir lokma ekmek koyayım. Ye ki, yoluna giderken gücün olsun.”

23 Ama o reddetti ve “Yemek yemeyeceğim” dedi. Ama hizmetkârları kadınla birlikte onu zorladılar; o da onların sözünü dinledi. Böylece yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu.

24 Kadının evde besili bir danası vardı. Aceleyle onu kesti; unu da alıp yoğurdu ve ondan mayasız ekmek pişirdi.

25 Onu Saul'un ve hizmetkârlarının önüne getirdi, onlar da yediler. Sonra o gece kalkıp gittiler.

29

1 Filistliler bütün ordularını Afek'te topladılar; İsraililer de Yizreel'deki pınarın yanında ordugâh kurdular.

2 Filistliler'in beyleri yüzlerle, binlerle geçti; David'le adamları Akiş'le birlikte arkadan geçtiler.

3 Bunun üzerine Filistliler'in beyleri, “Peki ya bu İbraniler?” dediler.

Akiş, Filistliler'in beylerine şöyle dedi: “Bu günlerde, daha doğrusu bu yıllarda benimle birlikte olan İsrail Kralı Saul'un hizmetkârı David değil mi? Düştüğü günden bu güne dek onda hiçbir kusur bulmadım.”

4 Ama Filistîler'in beyleri ona kızdılar; ve Filistîler'in beyleri ona dediler: Adamı geri gönder ki, kendisine tayin ettiğin yere dönsün; ve bizimle birlikte savaşa inmesin, yoksa savaşta bize düşman olur. Çünkü bu adam efendisiyle başka neyle barışabilir? Bu adamların başlarıyla değil mi?

5 İnsanların birbirlerine dans ederek,
'Saul binlerini,

David de onbinlerini öldürdü' diye ezgi söyledikleri David bu değil mi?"

6 Bunun üzerine Akiş David'i çağırıp ona şöyle dedi: "Yaşayan Yahve'nin hakkı için sen doğrusun ve orduya benimle birlikte çıkmak ve girmen benim gözümde iyidir; çünkü yanıma geldiğin günden bu güne dek sende kötülük bulmadım. Ama yine de beyler sana iyilikle bakmıyorlar.

7 Bu nedenle şimdi geri dönün ve esenlik içinde gidin, öyle ki, Filist beylerini gücendirmeyesiniz."

8 David Akiş'e şöyle dedi: "Ama ben ne yaptım? Ben bugüne dek önünde bulunduğum sürece bu hizmetkârında ne buldun ki, çıkıp efendim kralın düşmanlarıyla savaşmayayım?"

9 Akiş David'e şöyle yanıt verdi: "Tanrı'nın bir meleği gibi benim gözümde senin iyi olduğunu biliyorum. Ancak Filist beyleri, 'Bizimle birlikte savaşa çıkmayacak' dediler.

10 Bu nedenle, seninle gelmiş olan efendinin hizmetkârlarıyla birlikte sabah erkenden kalkın; sabah erkenden kalkar kalkmaz, ortalık aydınlanınca ayrılın."

11 Böylece David, Filist diyarına dönmek üzere sabahleyin yola çıkmak için kendisi ve adamları erkenden kalktı; Filistliler de Yizreel'e çıktılar.

30

¹ Üçüncü gün David'le adamları Ziklag'a vardıklarında Amalekliler güneye ve Ziklag'a baskın düzenlemiş, Ziklag'ı da vurup ateşe vermişlerdi,

² kadınları ve oradakilerin hepsini, küçük büyük esir aldılar. Hiçbirini öldürmediler ama onları alıp yollarına gittiler.

³ David'le adamları kente vardıklarında, işte, kent ateşle yakılmıştı; onların eşleri, oğulları ve kızları esir alınmıştı.

⁴ Bunun üzerine David ile yanındaki halk, ağlamak için kendilerinde hiç güç kalmayınca kadar seslerini yükseltip ağladılar.

⁵ David'in iki karısı, Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Naval'ın karısı Avigail esir alınmıştı.

⁶ David çok dertliydi, çünkü halk onu taşlamaktan söz ediyordu; çünkü bütün halkın, hepsi kendi oğulları ve kızları için canları kederliydi; ama David Tanrısı Yahve'de kendisini güçlendirdi.

⁷ David, Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatar'a, “Lütfen efodu buraya, bana getir” dedi.

Aviyatar efodu David'e getirdi.

⁸ David Yahve'ye sorup dedi: “Eğer bu akıncıları kovalarsam onlara yetişir miyim?”

Ona yanıt verdi: “Kovala, çünkü onlara kesinlikle yetişeceksin ve mutlaka hepsini kurtaracaksın.”

⁹ Bunun üzerine David, kendisi ve yanındaki altı yüz adamla birlikte gidip Besor Çayı'na geldi; geride kalanlar orada kaldı.

10 Ama David, kendisi ve dört yüz adamla birlikte kovaladı; Geride kalan iki yüz kişi o kadar bitkindi ki, Besor Çayı'nı geçemediler.

11 Kırdı bir Mısırlı budular, onu David'e getirdiler, ona ekme verdiler ve o da yedi; ona içmesi için su da verdiler.

12 Ona bir parça kuru incir ve iki salkım kuru üzüm verdiler. Yemeğini yiyince ruhu yeniden kendine geldi; çünkü üç gün üç gecedir ekme yememiş ve su içmemişti.

13 David ona, “Sen kimisin?” diye sordu. Nerelisin?”

Şöyle dedi, “Ben bir Amalekli'nin hizmetçisi Mısırlı bir gencim; ve efendim üç gün önce hastalandığım için beni terk etti.

14 Keretliler'in güneyine, Yahuda'nınkine ve Kaleb'in güneyine baskın düzenledik. Ziklag'ı da ateşle yaktık.”

15 David ona, “Beni bu akıncıların yanına indirir misin?” dedi. Genç, “Beni öldürmeyeceğine ve efendimin eline teslim etmeyeceğine dair Tanrı aracılığıyla ant iç, ben de seni bu birliğin yanına indireceğim” dedi.

16 Onu aşağı indirdiğinde, işte, Filistîler'in diyarından ve Yahuda diyarından almış oldukları büyük ganimet nedeniyle, onlar her yere yayılmışlardı; yiyor, içiyor ve dans ediyorlardı.

17 David alacakaranlıktan ertesi günün akşamına kadar onları vurdu. Onlardan deveye binip kaçan dört yüz genç dışında oradan hiç kimse kurtulmadı.

18 David Amalekliler'in aldıklarının hepsini geri aldı, David iki karısını da kurtardı.

19 Küçük olsun, büyük olsun, oğullarından, kızlarından, yağmaladıklarından, onların almış olduklarından hiçbir şey eksik değildi. David hepsini geri getirdi.

20 David, diğer hayvanların önünden sürdükleri bütün davarları ve sığırları aldı ve, “Bu David'in ganimetidir” dedi.

21 David, kendisini takip edemeyecek kadar bitkin olan ve Besor Çayı'nda kalmış olan iki yüz adamın yanına geldi; onlar da David'i karşılamaya ve onunla birlikte olan insanları karşılamaya çıktılar. David halka yaklaştığı zaman onları selamladı.

22 Bunun üzerine David'le birlikte giden bütün kötü adamlar ve değersiz olanları şöyle yanıt verdiler: “Bizimle birlikte gitmedikleri için, alıp gitsinler diye her erkeğin karısı ve çocukları dışında, geri aldığımız ganimetten onlara hiçbir şey vermeyeceğiz.”

23 O zaman David şöyle dedi: “Kardeşlerim, bizi koruyan ve üzerimize gelen akıncıları elimize teslim eden Yahve'nin bize verdiği şeyle böyle yapmayın.

24 Bu konuda sizi kim dinleyecek? Çünkü savaşa inenin payı ne ise, eşyayla kalanın payı da o olacaktır. Aynı şekilde paylaşacaklar.”

25 O günden itibaren bunu İsrail için bugüne dek bir kural ve ilke yaptı.

26 David Ziklag'a varınca, ganimetlerin bir kısmını Yahuda ihtiyarlarına, kendi dostlarına gönderip şöyle dedi: “İşte, Yahve'nin düşmanlarının yağmasından size bir hediye.”

27 Beytel'de olanlara, Güney'de Ramot'ta olanlara, Yattir'de olanlara,

28 Aroer'de olanlara, Sifmot'ta olanlara, Eştemoa'da olanlara,

29 Rakal'da olanlara, Yerahmeeliler'in kentlerinde olanlara, Kenliler'in kentlerinde olanlara,

30 Horma'da olanlara, Boraşan'da olanlara, Atak'ta olanlara,

31 Hevron'da olanlara ve David'le adamlarının kalmış olduğu yerlerin tümüne ondan gönderdi.

31

1 Filistliler İsrail'e karşı savaştı; ve İsraililer Filistîler'in önünden kaçtılar ve Gilboa Dağı'nda öldürülüp düştüler.

2 Filistliler Saul'la oğullarına yetiştiler; Filistliler Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı öldürdüler.

3 Saul'a karşı savaş çetinleşti; okçular ona yetişt; ve okçuların yüzünden çok sıkıntılıydı.

4 Bunun üzerine Saul silah taşıyıcısına, "Kılıcını çek ve onu bana sapla, yoksa bu sünnetsizler gelip onlar bana saplayacaklar ve benimle alay edecekler" dedi. Ama silah taşıyıcısı bunu yapamadı çünkü çok korkmuştu. Bunun üzerine Saul kılıcını alıp üzerine düştü.

5 Silah taşıyıcısı Saul'un öldüğünü görünce o da kılıcının üzerine düştü ve onunla birlikte öldü.

6 Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamlarıyla birlikte aynı gün öldü.

7 Vadinin karşı yakasında ve Yarden'in ötesinde bulunan İsraililer, İsraililer'in kaçtığını, Saul'la

oğullarının öldüğünü görünce, kentlerini terk edip kaçtılar; Filistliler gelip buralarda yaşadılar.

⁸ Ertesi gün Filistliler öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la üç oğlunun Gilboa Dağı'nda düşmüş olduğunu gördüler.

⁹ Onun başını kestiler, zırhını çıkardılar ve bu haberi putlarının evlerine ve halka ulaştırmak için Filist diyarının her yanına gönderdiler.

¹⁰ Zırhını Aştoret'in evine koydular ve cesedini Beyt Şan'ın surlarına bağladılar.

¹¹ Yaveş-Gilat sakinleri, Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duyunca,

¹² bütün yiğitler kalkıp bütün gece gittiler ve Saul'un ve oğullarının cesetlerini Beytşan surlarından aldılar; ve Yaveş'e gelip onları orada yaktılar.

¹³ Kemiklerini alıp Yaveş'teki ılıgın ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.

Yorumsuz Türkçe Çeviri (YTC) The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

copyright © 2023, 2024 İsmail Serinken and eBible.org

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

Bu İncil çevirisi World English Bible'dan çevrilmiştir. Orijinal Yunanca, İbranice ve Aramice'de kullanılan isimlere daha yakın olan özel isimler kullanır. Bu İncil çevirisini özgürce kopyalayabilir ve paylaşabilirsiniz.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-08-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Aug 2024 from source files dated 13 Aug 2024

19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5